SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 38, П'ЯТНИЦЯ, 19 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 38, FRIDAY, SEPTEMBER 19, 2014 $2.00

Пам'ятаймо про Україну!

Угоду про асоціяцію з ЕС ратифіковано

КИЇВ. – 16 вересня Верховна Рада та Европейський парлямент синхронно ратифікували Угоду про асоціяцію України та Европейського союзу. За це рішення проголосувало 355 народних депутатів України, а у Стразбурзі – 535 евродепутатів.

Голова Верховної Ради Олександер Турчинов назвав ратифікацію „історичним шансом", який Україна „виборола кров'ю" .

Перед голосуванням до залі прийшли Президент Петро Порошенко та Прем'єр-міністер Арсеній Яценюк.

Як запевнив Міністер закордонних справ України Павло Клімкін, Угода – це плян модернізації, який Україна береться виконати.

Він висловив переконання, що після виконання умов асоціяції Україна без проблем вступить до Европейського союзу.

(Закінчення на стор. 17)

Депутати і Президент Петро Порошенко 16 вересня вітають ратифікацію угоди про асоціяцію України з Европейським Союзом. (Фото: president.gov.ua)

ПРОБЛЕМА ДНЯ

Що діється з Угодою про асоціяцію?

Минулої п'ятниці, 12 вересня, в Брюсселі було прийнято рішення, що Угода про асоціяцію України з Европейським союзом почне діяти лише з 1916 року, а до того часу ЕС надаватиме Україні автономні торговельні преференції. Наступного дня, 13 вересня, заступник Міністра закордонних справ України Данило Лубківський оголосив, що подає у відставку через незгоду з діями Міністра Павла Клімкіна. Дипломат підкреслив, що причиною його демаршу стала домовленість України і Росії про відтермінування вступу в дію Угоди про асоціяцію. „Будуть, напевне, озвучені раціональні і практичні роз'яснення. Колись і проти нашої незалежности знаходилися „вагомі" арґументи. Ухвалена заява шле неправильний сиґнал усім: аґресорові, союзникам і, найважливіше, українським громадянам. Вибір не можна відкладати, інакше він не вибір", – так Д. Лубківський пояснив причину свого протесту. Того ж дня, 13 вересня Міністерство закордонних справ України у своїй заяві з'ясувало, з якою метою відкладено угоду про асоціяцію з ЕС: „Домовленості знімають навіть гіпотетичні занепокоєння російської сторони, пов'язані з імплементацією Угоди. Україна та ЕС погодилися продовжувати консультації з Російською Федерацією з питань торгівлі". Що ж сталося насправді?

Нижче пропонуємо нашим читачам уривок з коментаря Сергія Сидоренка, оприлюдненого „Европейською правдою" 15 вересня.

Рішення про відтермінування торговельної угоди ухвалено на виконання вимог Росії. Це – незаперечний факт, нехай навіть офіційні Київ та Брюсель намагаються довести протилежне.

Без вимог Кремля ані Україна, ані ЕС навіть не замислилися б про таку можливість.

Численні джерела „Европейської правди" свідчать, що автором компромісного пакету цього разу була не російська, а европейська сторона.

„Від декількох країн ЕС надійшов ультиматум: вони заявили, що заблокують ратифікацію асоціяції в своїх парляментах, якщо не буде знайдено компромісу з Росією щодо набуття угодою чинности. Так з'явилася ця пропозиція", – розповів „Европейській правді" один з українських посадовців, який зустрічався вихідними з Президентом Еврокомісії Жозе Мануелом Баррозу та слухав його пояснення.

Міністер закордонних справ П. Клімкін в роз-

(Закінчення на стор. 2)

ТЕМА ДНЯ

Кроки до оновлення

Петро Часто

Україна наближається до 26 жовтня, дня позачергових парляментських виборів. Це було одніею з найголовніших вимог Революції гідности, і саме це дає надію на глибше, системніше оновлення державної влади і, відповідно, усього українського суспільства. Власне, сьогодні йдеться не лише про надію, а про вже реальні кроки назустріч новій Україні.

Ось декілька важливих подій у політичному житті країни. 10 вересня в Києві відбулося перше коло з'їзду „Народного фронту" – так відтепер називатиметься політичне середовище, раніше відоме як „Фронт змін" Арсенія Яценюка. До самого дня з'їзду спостерігачі очікували приєднання „Фронту" до недавно утвореної партії „Бльок Петра Порошенка", але, може, неприєднанням і не треба журитися: обидві політсили, судячи з передвиборних заяв, ідуть єдиним стратегічним курсом, водночас зберігаючи більші можливості для тактики.

14 вересня головуючий на з'їзді партії „Бльок Петра Порошенка" Юрій Луценко одним реченням визначив програму цього утворення: „Ми – партія миру". Втім, прозвучало це як не вельми коректний напівнатяк – мовляв, усі інші партії до миру не мають стосунку. У першій десятці бльоку не бачимо прізвища жодного командира добровольчого батальйону. У списку: Віталій Кличко, Ю. Луценко, Ольга Богомолець, Володимир Гройсман, Мустафа Джемілєв, Юлій Мамчур, Микола Томенко, Марія Матіос, Ірина Геращенко і Віталій Ковальчук.

Щодо цих двох головних політичних сил і їхніх провідників, то дотепні автори вже встигли застосувати аналогію про „доброго" і „поганого" поліціянта: першим нібито є Президент П. Порошенко з його „мирним пляном", другим – прем'єр А. Яценюк, підкреслено рішуче наставлений на збройний опір російським окупантам. Буде незле, як життя дасть підставу порівнювати це з двома крилами одного птаха, який летить крізь лісові хащі і мусить то складати крила, то розкривати їх.

У першій десятці „Народного фронту" – А. Яценюк, Тетяна Чорновол, Олександер Турчинов, Андрій Парубій, командир батальйону „Миротворець" Андрій Тетерук, Арсен Аваков, Вікторія Сюмар, В'ячеслав Кириленко, Лілія Гриневич і командир батальйону „Дніпро-1" Юрій Береза.

Саме завдячуючи „войовничим" виступам А. Яценюка, „Народний фронт" має підтримку серед найактивніших учасників антиросійського збройного опору. Від політичного „Фронту" мають намір кандидувати й інші реальні фронтовики – командири добровольчих батальйонів „Азов" (Андрій Білецький), „Артемівськ" (Костянтин Матейченко), „Київ-1" (Євген Дейдей).

Щоправда, леґенда українських добровольців, командир батальйону „Донбас" Семен Семенченко на вибори вирішив іти від партії „Самопоміч", заснованої міським головою Львова

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Росія перенесла газові переговори

КИЇВ. – Тристороння зустріч Росії, Єврокомісії та України 20 вересня щодо газу не відбудеться, обговорюється інша дата. Міністер енерґетики Росії Олександер Новак обговорив 29 серпня з єврокомісаром Ґюнтером Етінґером транзит російського газу до Европи через Україну. Ґ. Етінґер за підсумками переговорів закликав Україну забезпечити надійність транзиту і почати погашати заборгованість. Загальний борг „Нафтогазу" перед „Ґазпромом" становить 5.3 млрд. дол., не оплачені 11.5 млрд. кубометрів газу. Росія готова перейти до обговорення графіків реструктуризації заборгованости, що залишилася за умови погашення Києвом боргів за листопад-грудень 2013 року і частково за квітень, травень і червень 2014 року в загальній сумі близько 2 млрд. дол. Москва і Київ досі не можуть узгодити ціну російського газу для України. *(„Українська правда")*

Президент пропонує особливий порядок

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко запропонував на три роки запровадити особливий порядок самоврядування в Донецькій і Луганській областях. Відповідний законопроєкт депутати Верховної Ради отримали 15 вересня. Держава ґарантуватиме недопущення кримінального переслідування, притягнення до кримінальної, адміністративної відповідальности та покарання учасників подій на території цих областей, а також використання російської або будь-якої іншої мови у суспільному та приватному житті, вивчення і підтримки російської та будь-якої іншої мови, їх вільний розвиток і рівноправність. Проєкт передбачає проведення 9 листопада місцевих виборів в цьому реґіоні. Буде запроваджено особливий порядок призначення керівників органів прокуратури і судів, який передбачає участь органів місцевого самоврядування у вирішенні цих питань. Підтримку соціяльно-економічному розвиткові Донбасу надаватиме Україна. *(УНІАН)*

Терористи обстрілюють росіян

ДОНЕЦЬК. – 14 вересня сили антитерористичної операції відбили спробу прориву терористів під населеним пунктом Ясинувата та відкинули ворога на кілька кілометрів від міста. Терористи 13-14 вересня обстріляли позиції українських військових щонайменше 40 разів. Водночас відбувалися перестрілки між різними частинами терористів, а також між ними й російськими військовими. У районі Дебальцевого артилерія терористів обстріляла диверсійно-розвідувальну групу російських військ через низький рівень взаємодії між формуваннями терористів та російським командуванням. Зменшується число місцевих вояків у складі російсько-терористичних військ на Донбасі. *(УНІАН)*

Населення поменшало

КИЇВ. – Державна служба статистики повідомила 15 вересня, що чисельність населення України, без урахування тимчасово окупованої території Криму, станом на 1 серпня склала 42.9 млн осіб вперше за п'ять років в річному обчисленні (від серпня до серпня) зменшилася на 132.2 тис. осіб. У січні-липні цього року народилось 276.5 тис. осіб, померло 379.6 тис. осіб. *(УНІАН)*

Надію Савченко не випустили

ВОРОНЕЖ, Росія. – 15 вересня Воронезький обласний суд відмовився відпустити українську летунку Надію Савченко під заставу в 1 млн. рублів. Таким чином суд відхилив скаргу адвокатів на продовження громадянці України Н. Савченко терміну її арешту до 30 жовтня. Суд погодився з доказами слідства, що в разі звільнення Н. Савченко під заставу звинувачена може не з'явитися на слухання справи по суті. Вона звинувачена в участі у вбивстві двох російських журналістів. Н. Савченко очолила список кандидатів від партії „Батьківщина" на вибори у Верховну Раду. Статус народного депутата України допоможе їй вийти на волю. *(УНІАН, „Українська правда")*

Що діється з...

(Закінчення зі стор. 1)

мові з „ЕвроПравдою" в неділю, 14 вересня, не погодився з терміном „бльокування ратифікації", але підтвердив, що певний тиск від деяких країн-членів мав місце. „Бльокування немає. Але є низка країн, які хотіли б, щоб ми домовилися з Росією щодо загальної ситуації, а також щодо графіку виконання угоди. Вони вважають, що без таких домовленостей ситуація може розвиватися неконтрольовано", – заявив міністер.

Українське суспільство звикло звинувачувати в усіх бідах Німеччину, але, за даними „ЕвроПравди", це не той випадок. У німців були свої пропозиції щодо того, яким має бути компроміс, але зрештою Берлін погодився сприйняти ідею про відтермінування торговельної частини угоди.

Рушійною силою даного пакету став Париж, а також деякі столиці „південного поясу" ЕС, свідчать джерела.

До слова, „Европейській правді" достеменно відомо, що для офіційного Києва така пропозиція стала несподіваною. Кияни їхали до брюселю зі своїм пакетом пропозицій, який був розроблений в розвиток попередніх російських вимог. Ми мали можливість ознайомитися з переговорною позицію Києва до Брюсельських перемовин, в ній ішлося лише про точкові виключення зі сфери діяльности торговельної угоди.

А вже в Брюселі українська переговорна команда дізналася про нові ідеї з ЕС і, після консультацій з Києвом, погодилася.

Зараз деякі европейські політики та чиновники роблять заяви про те, що Київ сам попросив Брюсель не переходити до режиму вільної торгівлі, а продовжити односторонні торговельні преференції. Такі заяви мають „зменшити" ролю, яку відіграла Росія у переговорах щодо угоди. Але це – відверта неправда.

Домовленість про відтермінування угоди зафіксовано в тристоронній заяві, під якою стоїть підпис глави російського „Мінекономрозвитку" Олексія Улюкаєва.

Виникає логічне запитання – який стосунок має уряд Росії до нашої двосторонньої угоди з ЕС?

Поява Росії в цьому форматі не є неочікуваною. Це – не перше коло тристоронніх консультацій. Але якщо раніше за ними стежили переважно експерти, то оприлюднені домовлености привернули увагу широкої громадськости.

До останнього моменту навіть експерти сподівалися, що обійдеться без тристороннього документу, який фіксує вплив Росії на Угоду.

Це – найбільша політична проблема брюсельських домовленостей і найбільше досягнення Володимира Путіна в цьому контексті.

Фактично сторони визнали право Кремля впливати на торговельні домовлености між іншими незалежними суб'єктами.

Жодних сумнівів, В. Путін ще не раз повертатиметься до цієї практики, наполягаючи, що 12 вересня був створений міжнародно-правовий прецедент, який надає йому таке право.

Найбільшу шкоду ця проблема здатна завдати не Україні, а Евросоюзові.

Київ і без того знає ціну обіцянкам Кремля, а В. Путін і без того втручався та втручатиметься у наші внутрішні справи. Тому поступки Москві для нас є дуже неприємні, але не більше того.

А от для ЕС цей прецедент – досить небезпечний в практичному сенсі.

Наведемо простий приклад. Тепер проходять історичні переговори між Европою та США щодо створення трансатлантичної зони вільної торгівлі. Що буде, якщо після підписання тієї угоди на сцену вийде Китай і вимагатиме її відтермінування і початку консультацій з Пекіном? Адже аналогія щодо впливу на китайську економіку – така ж, як у випадку претензій Росії, які ЕС „визнав" в українському прецеденті.

Саме тому Брюсель намагається постфактум переконати світ, що Росія тут ні при чому, а всі зміни зроблено на запит Києва.

Українська влада не втомлюється поширювати коментарі про те, що домовленість „виключно виграшна" – адже до українського бюджету і далі надходитимуть мита, які мали б обнулитися за умови повноцінного застосування Зони вільної торгівлі.

Якщо оцінювати лише прямий економічний ефект, то введення односторонніх преференцій замість двосторонніх, звісно ж, вигідне Україні.

Але обсяг надходжень до бюджету відносно невеликий. ЕС, пропонуючи „односторонку", чудово розумів, що фінансово зазнає мінімальних втрат.

Понад три місяці тому уряд робив розрахунки, скільки митних зборів недоотримає Україна за перший рік дії угоди. Йшлося про суму у 3,88 млрд грн. Але ці розрахунки ґрунтувалися на минулорічних, докризових обсягах імпорту. Нещодавно стало відомо, що у першому півріччі імпорт впав на майже 20 відс. Немає сумніву, що у другій половині року ситуація лише погіршиться.

Тому реальне річне збереження митних платежів не перевищить 3 млрд. грн, тобто менше. ніж 200 млн. евро. В маштабах ЕС ця сума – копійчана. Для українського „гаманця" вона стане приємним і важливим надходженням (враховуючи кризу), але не критично великим, адже йдеться менше, ніж про 1 відс. дохідної частини бюджету.

В той же час треба розуміти, що збереження імпортних мит замість їх обнулення – це відповідне подорожчання товарів для споживача. Тобто у кінцевому підсумку ці 3 млрд. грн заплатять не европейські постачальники, а мешканці України.

Поганого в цьому немає нічого, в часи війни громадяни повинні всіляко допомагати державі і держбюджетові. Але треба бути чесним самим з собою, оцінюючи, хто за що насправді платить.

Другий позитивний наслідок брюсельських домовленостей – „торговельне перемир'я" з Росією.

Уряд Росії в особі міністра О. Улюкаєва офіційно і письмово взяв на себе зобов'язання не ініціювати виключення України з режиму вільної торгівлі з Митним союзом. За умови жорсткої економії така обіцянка Москви – важливий чинник. Але торговельне „перемир'я" триватиме не надто довго. Воно здатне протриматися до кінця 2015 року лише у випадку, якщо Україна відмовиться виконувати свої зобов'язання в рамках асоціяції.

Тобто – якщо Петро Порошенко піде шляхом Віктора Януковича.

О. Улюкаєв у п'ятницю не лише підписав тристоронній документ з обіцянкою зберегти режим вільної торгівлі – він також зробив окрему заяву: у разі, якщо „партнери порушать домовленості і почнуть виконання торговельної частини", Росія повернеться до питання торговельних обмежень проти України...

Урядовий високопосадовець в розмові з „ЕвроПравдою" під час форуму YES визнав, що Київ хоче перехитрити Росію, „симулюючи" відсутність реформ. „Ми підготуємо всі реформи і імплементуємо їх під кінець наступного року великим пакетом", – запевнив він.

Такий сценарій означатиме, що найближчий рік Україна проведе без ключових реформ. Чи є це прийнятним для суспільства сценарієм виконання Угоди про асоціяцію?

Політична поступка перед Росією щодо асоціяції є небезпечним прецедентом. Але угоду все ж буде ратифіковано. А фінансово нова схема навіть є прибутковою для держави.

Між тим говорити, що нові домовлености безумовно вигідні, не є чесним: вони стимулюють владу гальмувати реформи.

Наостанок хотілося б повернутися до дій Президента П. Порошенка та його команди, які особисто зробили чимало для того, щоб у п'ятницю, суботу та неділю на їхню адресу була спрямована хвиля звинувачень.

Саме вони винні в тому, що навіть експерти шукають подвійне дно у домовленостях з Росією

Українське суспільство нині вимагає від політиків відвертости і відкритости. Принаймні – в таких чутливих і стратегічно важливих питаннях, як евроінтеґрація. На жаль, нова влада цього досі не зрозуміла.

Протягом двох з половиною місяців чули від П. Порошенка, Валерія Чалого та П. Клімкіна відверту неправду про причини, з яких угода про асоціяцію не подається до парляменту. Заяви влади з цього приводу викликали в експертів спершу посмішку, а згодом – роздратування і підозру.

І якщо за два дні до запланованої ратифікації Угоди про асоціяцію П. Порошенко не може знайти часу для її внесення в парлямент і не обґрунтовує свої дії, то варіянтів пояснення цього виникає лише два: він або вже торгується з Росією щодо Угоди, або припускає, що доведеться з нею торгуватися.

Тому завершити текст хотілося б словами: „Давайте жити по-новому, Петре Олексійовичу". В тому числі у сфері інформаційної політики".

ТОЧКА ЗОРУ

Путін прорахувався щодо України

Віктор Каспрук

Намагання Володимира Путіна придністровізувати Україну цілком вкладається у його пляни перетворення Української держави на слухняну та покірну маріонетку Кремля. Але проросійська орієнтація частини населення сходу України не виникла сама собою. Вона є прямим наслідком цілеспрямованої роботи совєтського режиму, який з усіх сил намагався перетворити українців на частину так званого „радянського народу".

Не можна сказати, що ця селекція повністю вдалася совєтам. Представники шахтарського краю воювали за незалежну Україну на боці Симона Петлюри. Варто лише згадати полк Чорних гайдамаків, у якому воював Володимир Сосюра. Чи новітніх українських достойників Василя Стуса, Івана, Леоніду і Надію Світличних та Івана Дзюбу.

Також свідоцтвом цьому є зформовані в донецькому краї батальйони, які героїчно (часто краще за інших) б'ються за визволення своєї землі від московських найманців.

Однак, Донецьк і Луганськ, як і Крим, завжди були для Києва проблемою з різних причин. І нинішнє вторгнення Росії – це результати сталінсько-брежнєвської селекції та русифікації України. Масове завезення росіян на українські території та навмисне вивезення і розселення українців по безмежній Росії сьогодні приносять свої отруйні плоди.

Після приходу до влади Леоніда Кучми це стали найбільш криміналізовані області, де незгодні з совєтізацією цих територій просто знищувались, а політика Кремля й інформаційне засилля російських засобів масової інформації створювали у населення Донбасу і Луганщини стійку ілюзію того, що вони знову перебувають в СРСР чи, як мінімум, у сусідній Російській Федерації.

Власне, незадоволених вистачає скрізь у всіх країнах, але лише Москва своєю масовою військовою підтримкою перетворила частину цих незадоволених (яких насправді небагато у цих реґіонах) на терористів.

Майбутні дослідники останнього періоду часів „розвиненого путінізму", розглядаючи під мікроскопом історії діяння В. Путіна, дивуватимуться – для чого він поліз в Україну зі своїм „русскім міром"? Міг би собі й далі тихо сидіти в Кремлі, грабувати Росію та розказувати по телевізору, як тяжко він працює „прикутий до ґалери" задля її добробуту. Їздити на саміти Великої вісімки і не створювати нікому проблем.

Також історики дивуватимуться, чому російські еліти дозволили В. Путінові вторгнутися в український Крим, за будь-яку ціну реалізовувати божевільні ідеї мітичної „Новоросії" та спровокувати відкочування Російської Федерації у третій світ.

Але В. Путіна абсолютно не хвилює те, що Росія, яка існує виключно за рахунок продажу своїх енерґоресурсів, може заплатити дуже велику ціну за „Кримнаш" і „Новоросію".

Очевидно, що путіністи довго виношували цю велику національну державну „російську ідею", і висунення її в обгортці „русского міра" – стало апогеєм кампанії, котра спрямована на знищення української державности.

Проте В. Путін прорахувався. Так сталося, що у нього виявилися на сьогодні не одна, а дві Ахелесові п'яти. Перша, це, звісно, економіка, виживання якої напряму залежить від успішного експорту енерґоресурсів. Другою Ахелесовою п'ятою, і не менш вразливою, стала для російського наполеончика якість населення Росії.

А це означає, що коли Росія здатна виставити проти України кількамільйонну армію мешканців російської глибинки, то вона складатиметься, у переважаючій більшості, з хронічних алькоголіків.

Власне проблеми в України з Донбасом та Луганщиною виникли тому, що там проживали люди, котрі після розпаду СРСР і надалі продовжували уперто вести совєтський спосіб життя.

А тяга частини населення цього реґіону потрапити назад у вчорашній совєтський день, з дешевою горілкою і ковбасою невідомо з чого, весь час підкріплювали переповнені примітивною комуністичною ідеологією радянські фільми 1930-1970-их років та сучасні низькопробні російські серіяли типу „Ментів" чи „Дальнобійників".

Тепер вже стає абсолютно очевидно, що плацдарм для російської інтервенції в Україну готувала Партія Реґіонів та її донецький вождь Віктор Янукович. І запізнись „Майдан-2" хоча б на півроку, шансів в України захистити свій суверенітет не залишилося б жодних.

Тому, після втечі з України В. Януковича, „Путішеску" вирішив вдарити по найбільш вразливій частині українського соціюму – донецькій і луганській, спровокувавши там через свою численну аґентуру ситуацію, яка призвела до трагедії цих реґіонів.

Між тим, Донецьк завжди був декораціями для тих, хто ним володів. Пролетарськими декораціями для мільярдера, який отримував активи зовсім не з пролетарської праці. Електоральними декораціями для Партії Реґіонів, яка робила вигляд, що має на Донеччині понад 100 відс. підтримки.

А ось тепер Донбас став декораціями для російських терористів. Перетворившись на театральні підмостки у руках мерзотників, які використовують український близький схід у своїх власних інтересах.

Проти українців веде Москва ще й інформаційну війну, не є таємницею, що це по суті війна емоцій. В інформаційній війні противник не змушує вас спливати кров'ю. Він змушує вас відчувати неґативні емоції: безвихідь, острах, ненависть і огиду.

Ворогові важливо, щоб усі ці емоції працювали проти українців, проти їхньої країни і проти їх майбутнього. А в ідеалі ворог хотів би, щоб вони самі розносили цю ментальну заразу по своїх рядах, стаючи його мимовільними помічниками.

Тому емоції українцям можна було собі дозволити у мирний час. Зараз важливо перестати

(Закінчення на стор. 17)

Вимагаємо звільнення українських журналістів

Комітет Незалежної медіа-профспілки України надіслав до „Свободи" 15 вересня звернення II Форуму українських і польських журналістів, який закликав російську владу звільнити з полону п'ятьох українських журналістів. Нижче вміщено це звернення.

Ми, представники Асоціяції польських журналістів, Національної спілки журналістів України та Незалежної медіа-профспілки України, учасники II українсько-польського форуму, який відбувся у Казимежі-Дольному, Республіка Польща, 13-14 вересня, закликаємо російську владу звільнити Єгора Воробйова, українського журналіста-фрілансера, що співпрацює з „Еспресо ТВ", якого полонили російські солдати під Іловайськом. У полоні перебувають також українські журналісти Юрій Лелявський (з 23 липня), Дмитро Потєхін (з 7 серпня), Валерій Макєєв та Роман Черемський (від 30-31 серпня).

Ми закликаємо всі сторони воєнного конфлікту, який триває у східніх областях України, до дотримання міжнародних конвенцій, які ґарантують безпеку журналістам під час здійснення ними професійних обов'язків та забороняють їх брати їх у заручники чи як військових полонених.

Кшиштоф Скувронський,
голова Асоціяції польських журналістів

Сергій Томіленко,
перший секретар
Національної спілки журналістів України

Юрій Луканов,
голова Незалежної медіа-профспілки України

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Зформовані виборчі списки

КИЇВ. – 15 вересня закінчилося формування виборчих списків кандидатів у народні депутати від політичних сил на позачергових виборах до Верховної Ради 26 жовтня. Подання документів до Центральної виборчої комісії для реєстрації кандидатів у депутати завершується 25 вересня, а сама реєстрація – 30 вересня. Голова правління Комітету виборців України Олександер Черненко відзначив, що до формування своїх виборчих списків більшість партій підійшли досить шаблонно. Включення майже кожною з партій до своїх списків військових, громадських діячів та журналістів призвело до того, що вони знову зрівняли всі свої шанси. Водночас, на його думку, ефективною подібна технологія була б у випадку, коли б у одній партії, наприклад, були військові командири, в іншій – громадські діячі. *(УНІАН, „Укрінформ")*

Закінчився форум видавців

ЛЬВІВ. – 14 вересня закінчився Львівський форум видавців, за програмою якого 11 вересня було проведено книжковий ярмарок. Події в Україні змінили ставлення українців до української книжки. Якщо торік українська книжка за популярністю помітно поступалась російській, то тепер зрівнялася. Російських видавців на ярмарок не запросили за вимогою львівських активістів бойкоту російських товарів. Вони не забороняли продавати книжки, видані у Росії, але за умови, щоб ті були позначені наліпками. У порівнянні з минулим роком ціна на книжки зросла на 10-30 відс. Водночас російські видавці бояться ризикувати, потоки російської книжки зменшились. *(Радіо „Свобода")*

Відібрали мисливські угіддя

КИЇВ. – 15 вересня за рішенням Господарського суду Київської области розірвано договір оренди 15 тис. гектарів мисливських угідь у Фастівському районі, якими користувався Артем Пшонка, син колишнього Генерального прокурора України та його оточення. На території угідь знаходиться незавершена будівля, лазня з басейном та котельня. Документи про дозвіл на виконання будівельних робіт відсутні. Орендар без дозволу Фастівського лісового господарства пошкодив лісові насадження та почав будівництво капітальних споруд з об'єктами відпочинку. У 2011 році лісова ділянка була передана в оренду на 25 років. *(„Українська правда")*

Кримські вибори були незаконні

АМСТЕРДАМ. – Европейський союз не визнає леґітимність „місцевих виборів" 14 вересня у Криму, заявила 15 вересня Верховний представник Евросоюзу з закордонних справ Кетрін Милтон. „Місцеві реґіональні вибори" відбулися за російським законодавством. 14 вересня Міністерство закордонних справ України теж засудило проведення цих „виборів" і закликало міжнародну спільноту приєднатися до цього засудження. Меджліс кримськотатарського народу і низка кримськотатарських організацій закликали співвітчизників до бойкоту виборів в умовах окупації. Про невизнання виборів заявили представники українських організацій та об'єднань вимушених переселенців із Криму. *(Радіо „Свобода")*

Загинули понад 3,500 росіян

МУРМАНСЬК, Росія. – Російська правозахисниця Олена Васильєва з Мурманська, яка займається пошуком даних про загиблих у війні проти України росіян, заявила 14 вересня, що число загиблих перевищило 3,500 осіб. У фейсбуці вона перелічила нові дані про втрати росіян, які додалися до 2,000 осіб, відомих раніше. За її словами, йдеться тільки про дані, які підтверджені з різних джерел. 300 вояків загинули в селищі Побєда, 47 були розстріляні терористами при виході з Іловайська, 120 загинуло у Сніжному (470 поранених), 70 загиблих псковських десантників, в шахти росіяни скинули понад 600 тіл. „Годі вже мовчати!" – наголосила правозахисниця. *(Радіо „Свобода")*

АМЕРИКА І СВІТ

Пом’янули пам’ять жертв „9/11“

ВАШІНҐТОН. – 11 вересня у США відбулися жалобні заходи з нагоди 13-ої річниці терористичних нападів 11 вересня 2001 року, під час яких загинули близько 3,000 тис. невинних людей. Церемонії почалися о 8-ій годині 46 хвилин за нюйоркським часом – саме в цей час перший пасажирський літак влетів у башту Всесвітнього торговельного центру. Президент Барак Обама вшанував пам’ять жертв на галявині перед Білим Домом у столиці. Він оголосив про підготування стратегії боротьби з бойовиками-джихадистами з угрупування „Ісламська держава“ в Сирії та Іраку. „Я хочу чітко заявити, що ми будемо переслідувати терористів, які загрожують нашій країні, де б вони не були. Це означає, що ми не будемо вагатися щодо того, чи потрібно діяти проти них в Сирії чи в Іраку. Це є головний принцип мого президентства: якщо ви загрожуєте Америці, ви ніде не знайдете собі прихистку“, – підкреслив Б. Обама. *(Бі-Бі-Сі)*

Під санкціями США – „Ґазпром“

ВАШІНҐТОН. – 12 вересня Департамент фінансів США оголосив про запровадження нових санкцій проти Росії за її ролю в українській кризі. В новий санкційний список включені російські „Сбербанк“, „Банк Москви“, „Ґазпромбанк“, „Россельхозбанк“. Крім того, санкції, що забороняють експорт товарів, послуг і технологій, на підтримку російських проєктів видобутку нафти на глибоководних ділянках, арктичному шельфі або в сланцевих пластах, запроваджуються щодо компаній „Ґазпром“, „Ґазпром нафта“, „Лукойл“, „Сурґутнефтеґаз“ і „Роснефть“. Для „Ґазпром нафти" і „Транснафти" обмежений доступ до закордонного фінансування. Департамент фінансів США також повідомив, що блькуються активи п’яти російських оборонних підприємств – Митіщинського машинобудівного заводу, Машинобудівного заводу ім. М. І. Калініна, „Алмаз-Антей“, Науково-дослідного інституту приладобудування, а також компанія, зазначена в американському списку санкцій як „Долгопрудний дослідницько-виробничий комплекс“. Під санкції потрапила і корпорація „Ростех“. *(„Дзеркало тижня“)*

США захищатиме міжнародні принципи

БАЛТИМОР. – 13 вересня Президент Барак Обама, перебуваючи в Балтиморі на заходах зі збору фондів для Демократичної партії, заявив, що Америка, країни-члени НАТО, а також їхні партнери готові поєднати всі свої сили для ізолювання Російської Федерації і підтримування незалежної Української держави. За його словами, США „не просто збираються стежити за тим, що відбувається, і будуть далі вживати зусиль не тільки тому, що сама Україна зустрілася з загрозою її національній безпеці, але й тому, що Сполучені Штати мають намір захищати підставові міжнародні принципи і норми“. При цьому Президент Б. Обама відзначив, що події на сході України не становлять прямої небезпеки для США. *(УНІАН)*

Европа тяжко помилилася

КИЇВ. – Виступаючи 12 вересня на зустрічі Ялтинської Европейської Стратеґії (YES) в українській столиці, історик з Гарвардського університету Ніал Ферґюсон сказав, що Европа неправильно оцінила позицію Москви щодо зближення України з Евросоюзом. І саме тому російський керівник Володимир Путін дозволив собі анексувати Крим і вторгнутися в Україну. Н. Ферґюсон також зазначив, що помилку зробив і Президент США Барак Обама, який заявив, що його країна більше не буде „світовим поліцейським“ і не втручатиметься у війни. Кремль це зрозумів по-своєму, вирішивши, що тепер Вашінґтон не заважатиме йому силою втілювати імперські амбіції. Це була помилка. І росіяни зробили свої висновки“, – підкреслив історик. Колишній Міністер закордонних справ Німеччини Йошка Фішер заперечив Н. Ферґюсонові, заявивши, що Росія вторгнулася в Україну не через асоціяцію з ЕС, а у відповідь на Евромайдан. Повстання в Україні, на думку німецького дипломата, кинуло виклик російському тоталітарному порядкові. *(Радіо „Свобода“)*

StopFake.org викриває російську брехню

Левко Хмельковський

Засоби масової інформації Росії змагаються у тому, хто вигадає найжахливішу брехню про Україну. Так було з вигадкою про трирічного хлопчика, сина сепаратиста, якого українські вояки нібито прибили цвяхами до дошки оголошень на головній площі Слов’янська у день визволення міста від терористів. Вони змушували матір дивитися на страждання дитини, яка стікала кров’ю, а потім її саму прив’язали до танка і тричі провезли площею, аж доки вона померла. Міністерство внутрішніх справ України виявило, що брехню на жадання росіян вигадала Галина Остапенко (Пушняк) з села Сойм на Закарпатті.

Брехня котиться лавою, зупинити яку намагається проєкт випускників і студентів Могилянської школи журналістики StopFake.org, який виявляє брехні Росії. Проєкт створено 2 березня цього року за ідеєю Ольги Юркової.

Моя приятелька Майя Шабурішвілі з Грузії прислала мені стривожену вістку про те, що Генеральний секретар ООН Бан Кі-мун нібито заявив, що Україна не має кордонів, визнаних світом, тому у випадку з Кримом не можна вести мову про його захоплення Росією. А Рада безпеки ООН нібито на підставі думок експертів зробила висновок, що після розпаду СРСР Україна не провела і не зареєструвала в ООН демаркацію кордонів, а тому Росія, як правонаступниця СРСР, має повне право вводити своє військо в Україну, як в одну з провінцій колишнього СРСР. Цю заяву нібито підтримав Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв і її як сенсацію негайно поширили засоби масової інформації Росії.

Щоб заспокоїти М. Шабурішвілі, я відкрив сайт, який систематично викриває російські брехні. Виявилося, що цього разу інформація походила від Ірини Хижняк з Харкова, яка походить з оточення Віктора Медведчука. Насправді Росія і Україна визнали свої кордони ще у 2003 році, а 2004 року це визнання затвердила Верховна Рада. Резолюцію Генеральної асамблеї ООН про цілісність території України підтримали 100 країн з 193. Що стосується заяви Н. Назарбаєва, то він нагадав, що невизначеною залишається Керченська протока у морі. Він сказав: „Коли є якась невизначена ділянка, то це завжди буде предметом зіткнень у міждержавних взаєминах“. Правильно сказав, але не про те, що вигадала російська преса.

23 серпня газета „Комсомольская правда“ подала повідомлення „Дочка голови СБУ влаштовує тури з стріляниною до „колорадів“ з гаубиць. Негайно цю вістку повторила програма „Вісті“ каналу „Росія 24“, інші інформаційні джерела. Журналіст Олександер Гришин писав, що за 500 дол. дочка Валентина Наливайченка 26-річна Аліна Яцків два рази на тиждень влаштовує поїздки з Дніпропетровська панцерним автом інкасаторів „Приватбанку“ у район бойових дій, де на базі Національної ґвардії можна постріляти з гармати в терористів, яких називають „колорадами“. Перший тур відбувся 18 серпня. Було також вміщено фотографію дівчини, яку називали дочкою В. Наливайченка. Усе це було вигадкою. Дочку голови СБУ звати Ольгою і вона не має нічого спільного з світлиною і з вигаданою стріляниною з гармат.

Російські засоби масової інформації 26 серпня поширили світлину п’ятьох мертвих чоловіків з повідомленням, що це загиблі у боях українські вояки, внутрішні органи яких за великі гроші продали до Европи з метою збагачення Ігор Коломойський та Петро Порошенко. Світлину нібито надали лікарі, які повтікали з Маріюполя. Це повідомлення було передруковане уже в перші дні 370 разів. Насправді це стара світлина з 2011 року, яку подав лікар, котрий побував у провінційній російській лікарні і був вражений непорядком у ній. Морг лікарні не був обладнаний, померлі лежали там купою.

Місяць тому російські джерела інформації „Россия-1“, LifeNews, RT, „Итар-ТАСС“ та інші розповіли, що ООН не вдалося знайти підтвердження того, що Росія дає зброю сепаратистам на сході України. Про це нібито заявила у Женеві Верховний комісар ООН з прав людини Наві Пілей. 28 серпня її висловлювання пояснив помічник Генерального секретаря ООН Іван Шимонович, який сказав, що бюро Верховного комісара з прав людини зайняте виключно порушеннями прав людини, а тому не може мати якихось стверджень щодо зброї. Про це і сказала Н. Пілей та додала, що Росія має докласти більше зусиль для припинення постачання зброї сепаратистам.

Телеканали „Россия-1“, „Взгляд“, газета „Комсомольская правда“ та інші поширили історію про фермера-американця, який нібито підтримав впровадження Росією санкцій на постачання продовольства з Европи. Виявилося, що Джастас Волкер з Кензасу живе тепер в Сибіру, у Красноярському краї, постачає сир до Красноярська. У 30-хвилинній розповіді про себе російському журналістові він сказав, що санкції не допоможуть російським фермерам, оскільки успіх вирішує не заборона, а конкуренція. З цієї розповіді було подано лише сім секунд розмови як виступ на підтримку санкцій уряду. Сам фермер опротестував цей випадок.

7 липня в Росії було оприлюднено ряд статтей, зокрема у „Комсомольской правде“, про російського вояка Олександра Скрябіна, який біля Ізварина під Луганськом кинувся з ґранатою під український танк, а за іншими публікаціями їхав у вантажівці, яка потрапила у засідку, і він підірвав себе та інших ґранатою. Насправді О. Скрябін помер від раку легень 27 вересня 2011 року. Світлина з його похорону насправді

(Закінчення на стор. 13)

Одна з публіцацій на StopFake.org зображує епізоди з російського телебачення, де показували ходу нібито американських найманців, які воюють на Донбасі. Насправді це був сюжет аґенції „Ройтерс“, знятий у Ню-Орлеані.

Україна спливає кров'ю!

Пропонуємо увазі наших читачів Звернення Синоду єпископів Української Греко-Католицької Церкви до всіх народів світу у зв'язку з розв'язаною путінською Москвою кривавою аґресією Росії на сході України. Документ підписаний Верховним Архиєпископом УГКЦ Святославом, сімома митрополитами та 33 єпископами цієї Церкви.

Ми, єпископи Української Греко-Католицької Церкви з України та з країн поселень українців Південної, Північної Америки, Австралії та Европи, які зібралися на черговий Священний Синод у місті Львові, усвідомлюючи свою відповідальність за повірену нам паству, підносимо голос від імені народу України та волаємо до народів світу: „Україна спливає кров'ю!". Ця мирна суверенна держава зазнала прямого військового вторгнення з боку північного сусіда. Сотні одиниць важкої зброї і техніки, тисячі озброєних найманців та військових реґулярної армії Росії перетинають кордони України, сіють смерть і знищення, незважаючи на перемовини про перемир'я та дотеперішні дипломатичні зусилля.

Водночас триває нечувана за маштабами ненависти та спотворення істинного стану речей пропаґанда, яка є не менше руйнівною, ніж зброя масового ураження.

Увесь світ став свідком, як упродовж останніх місяців на теренах України аґресор чинить злочини проти людства. Цілий світ сколихнуло злочинне збиття маляйзійського літака, через що загинуло 298 осіб з 10 країн світу. Тисячі людей, зокрема жінки та діти, були безоглядно вбиті; багатьох з них не вдалося навіть гідно поховати. Численні поранені змушені просто чекати смерти через недосяжність медичної опіки. Тисячі людей викрадені та зазнають тортур і приниження людської гідности. Сотні тисяч біженців вимушені покинути свої домівки через загрозу їхньому життю і небезпеку смерти. Якщо негайно не зупинити ці злочини, то з настанням зимових холодів кількість жертв зросте в десятки разів. Той, хто вбиває людей в Україні, завтра не завагається повернути свою зброю супроти будь-кого в своїй країні та поза її межами, атакувати будь-яку державу світу.

Перед лицем таких тяжких злочинів ми взиваємо до сумління віруючих людей різних релігій і віровизнань, звертаємося до всіх людей доброї волі, керівників держав і членів світового співтовариства: „Зупиніть кровопролиття в Україні!". Сьогодні мовчанка чи бездіяльність, небажання визнати всю драматичність ситуації, яка склалася в нашій країні, можуть зробити кожного не просто німим чи байдужим свідком, а й співучасником гріха вбивства, що кличе про справедливість до неба, як про це говорить Священне Писання: „І сказав Господь: Що ти зробив? Голос крови брата твого взиває до Мене з землі". (Бут. 4, 10). Як не пригадати також слів св. Івана Павла II, котрий далекого 1979 року в околицях колишнього концтабору Авшвіц-Біркенау сказав: „Відповідальними за війни є не лише ті, хто викликає їх безпосередньо, а й ті, хто не робить усього, що в його силах, щоб відвернути їх".

До відповідальности закликаємо особливо тих, кого Господь наділив владою приймати необхідні рішення на політичному рівні задля відновлення миру і безпеки в Европі. А всіх віруючих та людей доброї волі знову закликаємо до усильних молитов за припинення аґресії і відновлення тривалого та всеохопного миру в Україні.

Переконані, що Господь є з нами в наших стражданнях і бідах, що Він почує наші спільні благання та молитви, і завдяки скоординованим зусиллям міжнародної спільноти ми зможемо припинити кровопролиття, захистити гідність людини та відновити життєдайний мир.

(Інформаційний ресурс Української Греко-Католицької Церкви. Львів-Брюховичі, 10 вересня)

Група „Першого грудня": це не льокальний конфлікт!

Авторитетна в українському суспільстві Ініціятивна група „Першого грудня" (нагадуємо її склад: В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Семен Глузман, Владика Любомир Гузар, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк, Вадим Скуратівський, Ігор Юхновський) звернулася до міжнародних політиків і світової спільноти з закликом переглянути свою дотеперішню політику щодо російсько-українського конфлікту й усвідомити, що головним джерелом війни та аґресії на сході України є політичний режим Президента Володимира Путіна. Нижче вміщуємо текст цього документу.

Ця російська аґресія є маштабною, довготривалою і далекосяжною. Кремль здійснив замах на всі без винятку фундаментальні принципи міжнародних взаємин, цінності та норми співжиття незалежних держав в Европі. Розпочато злам світоустрою, що здатен принести катастрофічні наслідки для всієї цивілізації.

Аґресія виношувалася давно, кожен з нас бачив її появу, але не хотів повірити в таку жорстоку і немислиму реальність.

Росія не хоче прийняти свободи і незалежности України, рівно ж, як суверенности будь-якого сусіднього народу. Смертельна жага відновити колишню імперію опанувала цю країну.

Інформаційна війна проти України набрала безпрецедентних маштабів і перетворилася на індустрію облуди в усьому світі. У своїй пропаґанді правлячий режим позиціонує Росію як жертву всесвітньої змови, очолюваної США.

В умовах такого масованого пропаґандистського дурману в російському суспільстві розквітли давні хвороби шовінізму, ксенофобії та страху перед зовнішнім світом.

Крок за кроком з вражаючою точністю повторюється історія Третього Райху.

Ми зобов'язані і здатні зупинити аґресора.

Це не льокальна війна, від якої світ може відгородитися. Ключем до безпеки кожної окремо взятої европейської країни є не страусине „непомічання" загрози чи сепаратні домовлености з аґресором, а солідарне обстоювання цінностей і принципів, що лежать в основі европейської цивілізації.

Немає тривалої безпеки, здобутої коштом цінностей.

Путінський режим змушує увесь світ іти на жертви. Проте не заради України сучасний німець, француз чи еспанець має жертвувати своїм добробутом і спокоєм. На кону стоять основоположні засади европейської культури, і краще заплатити меншу ціну сьогодні, ніж більшу – завтра.

Найголовнішою спонукою продовжувати аґресію для путінського режиму є не мітичні „злочини" української влади, а перманентний відступ Заходу перед щораз нахабнішими діями злочинного політичного режиму Росії.

Аґресор має зрозуміти, що він перейшов межу допустимого, і світ не спасує перед грубою силою.

Ми вдячні світові за солідарність і допомогу. Ущент зруйнована й позбавлена шансів Україна – це перемога Путіна. Солідарно захищена й успішно реформована демократична Україна – це перемога европейської культури.

Не нам визначати, якої конкретної допомоги сьогодні потребує Україна, – це прерогатива її Уряду. Проте ми просимо наших закордонних партнерів зауважити, що кожне їхнє твердження про „неможливість застосування воєнної сили" призводить до чергового спалаху мілітарної аґресії з боку Росії. Кожен черговий „мирний" діялог з аґресором обертається для України новими трагедіями на полі бою.

Війну можна назвати „гібридною", але смерті людські – ні.

(Закінчення на стор. 13)

АМЕРИКА І СВІТ

Викрито хабарників

САН-ФРАНЦИСКО. – 12 вересня суд Сан-Франциско наклав грошову кару на компанію „Hewlett-Packard". У звинувачувальному вердикті вказується, що „Hewlett-Packard" давала хабарі російським чиновникам за великий технологічний контракт з Генеральною прокуратурою Росії вартістю 35 млн. евро. Для цього співробітники московського відділення американської компанії створили секретний фонд, з якого і йшли гроші на хабарі. Точна сума переданих сум не уточнюється, але наголошується, що мова йде про мільйони долярів. Суть афери полягала в тому, що обладнання йшло через посередників і підставні фірми, пов'язані з чиновниками-корупціонерами, і продавалося Генеральній прокуратурі за завищеною ціною. Гроші секретного фонду йшли в тому числі на дорогі автомобілі, ювелірні прикраси, одяг, меблі, дорогі туристичні поїздки. *(Еспресо ТВ)*

„Містралі" треба перепродати

ВАШІНҐТОН. – Керівник Департаменту Військово-морських сил США Рей Мабус під час Аерокосмічної і оборонної зустрічі у Вашінґтоні 12 вересня закликав европейських партнерів США зробити все, щоб Росія не отримала французьких військових кораблів „Містраль". „Ми вже заявляли про наше занепокоєння щодо передання Росії цих кораблів. Я думаю, потрібно розглянути всі можливі шляхи, щоб вони не потрапили в руки Росії, оскільки це дасть їй озброєння, яких у неї зараз немає", – підкреслив Р. Мабус. Президент Франції Франсуа Оланд заявив, що прийме остаточне рішення щодо передання „Містралів" Росії у жовтні. Раніше Ф. Оланд заявляв, що однією з умов для відновлення Францією постачань „Містралів" в Росію є припинення вогню і політичне вреґулювання ситуації в Україні. *(Українські національні новини)*

На „Містралі" вже пливуть росіяни

ПАРИЖ. – Всупереч рішенню про відтермінування передання двох авіяносців „Містраль" до Росії, яке Франція ухвалила 3 вересня, перший корабель кляси „Містраль" під назвою „Владивосток", побудований на замовлення Росії, вийшов 13 вересня в море на ходові випробування. Про це повідомили французькі засоби масової інформації, посилаючись при цьому на керівництво порту Сен-Назер. На борту корабля перебувають російські моряки, які вчаться управляти кораблем. Повідомляється, що він повернеться в Сен-Назер 22 вересня. Передання Росії першого корабля „Містраль" було заплановане на осінь. Раніше Президент Франції Франсуа Оланд заявляв, що в нинішніх умовах війни в Україні і санкцій Европейського союзу проти Росії було б недоречним передавати корабель російській стороні. Франція опинилася під тиском громадськости і США, котрі вимагають не виконувати контракт на постачання „Містралів" Росії. Деякі американські сенатори запропонували викупити у Франції ці кораблі. *(Радіо „Свобода")*

Шотляндці мають над чим думати

ЛОНДОН. – 12 вересня Прем'єр-міністер Великої Британії Дейвид Кемерон звернувся до шотляндців з закликом проголосувати на референдумі 18 вересня за єдність країни. „Наш союз безцінний. Не розривайте його", – написав Д. Кемерон у газеті „Daily Mail". „Якщо Об'єднане Королівство розпадеться, воно розпадеться назавжди, – вважає британський прем'єр. – Тому ваш вибір є очевидним: стрибок у темряву з голосом „за" чи світле майбутнє для Шотляндії з голосом „проти". 10 вересня консерватор Д. Кемерон відвідав Шотляндію, об'єднавшись з головними політичними суперниками – провідниками лейбористів і ліберальних демократів Едом Мілібандом та Ніком Клеґом. Хоч трійка лідерів і не з'являлася перед шотляндською публікою разом, у спільній заяві вони написали: „Є багато речей які нас розділяють, однак, є одна річ, яка нас палко згуртовує: Об'єднаному Королівству краще бути об'єднаним". На референдумі виборці відповідатимуть на єдине запитання: „Чи має Шотляндія бути незалежною державою?". *(Українські національні новини)*

„Вчорашні" не повинні повернутись

В Україні, величезною мірою зміненій Революцією гідности, все ще залишається небезпека повернення до влади, принаймні у виборні органи, старої політичної сили – антинародної і антиукраїнської за своєю суттю. Це осколки Партії Реґіонів і значно послаблені, але до решти не невтралізовані комуністи. Майдан вибив їх з сідла, але дальші події – злодійська анексія Криму путінською Росією і нею ж здійнята хвиля антиукраїнського бандитизму на сході України – відволікли новий державний провід у Києві, не давши можливости повніше і глибше очистити суспільне життя від болота, в якому нівроку пораювали „реґіонали" і їхні комуняцькі поплічники. Тому й не дивує намір „вчорашніх" якось тихцем, боком пролізти у завтрашній день України.

9 вересня в Києві відбулося їхнє зібрання, на якому довкола Сергія Льовочкіна, „правої руки" Віктора Януковича, і олігарха Ріната Ахметова утворилася „нова" політична сила – „Опозиційний бльок". У пресі знаходимо інформації, що цю назву підказав новітнім „опозиціонерам" сумнозвідомий шукач за легкою наживою – американський політтехнолог Пол Манафорт.

Це ж тільки уявити отаке нахабство – всередині незалежної Української держави створювати опозицію до цієї держави і її незалежности! Певна річ, формально все виглядатиме в межах закону, і цим вони хочуть ввести в оману якомога більше виборців, зокрема на сході і півдні країни. В ухваленому на згаданому зібранні меморандумі говориться: „Ми готові створити коаліцію миру і кинути виклик „партіям війни" Ми готові йти на вибори, перемагати, брати на себе відповідальність за порятунок країни і її економіки". Тобто, якщо читати між рядками, знову йдеться про антиукраїнську, антиевропейську, антинатівську, промосковську ідеологію і політику.

Ні, Україна вже не сміє бути такою наївною, аби повірити безсоромній брехні перевдягнених україножерів – після того, як ці „миролюбці" до нитки пограбували державу, знищили її армію, залишивши беззбройною перед смертельним ворогом. Найсвіжіші соціологічні опитування свідчать, що всі ці „вчорашні" – Партія Реґіонів, „Сильна Україна" Сергія Тігіпка, Партія розвитку України Юрія Мірошниченка і комуністи не мають шансів поокремо дістатися до парляменту. Тому й об'єднуються. Тим часом скільки б ниций людців не стало під один прапор, під ним у них крила все одно не виростуть.

Але небезпека, на жаль, зберігається. Москва застосує всі засоби і підступи, щоб її п'ята колона знову прорвалася у Верховну Раду. Цьому, очевидно, посприяє та обставина, що вибори 26 жовтня відбуватимуться за старою мажоритарною системою, коли можливі підкупи виборців.

Все свідоме українство має бути пильним і надпильним. Прийшов час покласти край ганебному явищу, коли в парляменті незалежної Української держави засідають закляті вороги цієї держави.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

ІСТОРІЯ

Фінляндія, спогад про майбутнє

Петро Часто

Не один з нас, хто з болем у серці переймається долею України, сьогодні запитує себе: чому кляте російське зло знов і знов виявляється дієвішим, мобільнішим, далекогляднішим, ніж українське добро? Чому Україна тільки обороняється на всі боки, неохоче і незлобиво відмахуючись від „воріженьків" – у той час, як ненажерливий boa constrictor вже готується обвити її тіло останнім, смертоносним, кільцем?

Як то чому? Подивіться на історію. Причин безліч!

Даймо вже собі спокій з історією, з причинами – запитання все одно залишається: чому?

Може, вся річ у тім, що добро України – глибинне, бездонне, онтологічне, і на його тлі російське зло виглядає несуттєвим, тимчасовим, не вартим того, щоб його брати поважно? Може, ми себе вже більше чуємо у вічності, ніж у часі, а з погляду вічности важливіше зберігати душу, а не тіло?

Подібну спекуляцію мав на увазі Крішна в розмові з Арджуною: „За твоїми мудрими словами ховається боягузтво". Й апостол Павло напоумлював: „Стійте в тому, в чому вас поставив Господь". Господь поставив нас в українстві. І Він же відкрив найістотніше про душу: „Хто віддасть її за товаришів, той її врятує".

За товаришів – тобто за свій народ, за рідну землю, єдину і неповторну, бо нема на світі другої України, „немає другого Дніпра".

У ці дні, коли над миролюбною Україною нависає чорна хмара московсько-імперського зазіхання, історики нагадують про дивовижні, якісь прямо містичні паралелі з 1939 роком. Виявляється, у швидкозмінному світі є речі незмінні. Одна з них – паща російського державного удава, котра, по короткому відрочинкові, знов і знов роззявляється на весь Божий світ, і кожного разу – на Україну.

Зупинися, читачу, над цим текстом: „Понад 20 літ тому... я рішуче симпатизував російському народові... сподівався, що Росія розв'яже власні проблеми і що її уряд, врешті-решт, стане миролюбним, обраним через вільне голосування, котрий не буде зазіхати на території своїх сусідів. Нині ж надія ця щезла, або відійшла до кращих часів. Ця країна, як бачить кожен, в кого вистачає мужности подивитися в лице фактам, керується диктатурою настільки очевидною, що іншу таку тяжко знайти в світі. Вона... вторглася на територію сусіда, котрий жадав одного – жити в мирі як демократична країна, вільна і спрямована вперед демократична країна...".

Історик Євген Якунов, зі статті котрого запозичуємо дану цитату, далі пише: „Це сказав не Обама. І країна, на територію якої вдерлося російське військо, – не Україна. Слова ці належать іншому американському Президентові – Франклінові Д. Рузвельтові. Мова йде про напад СРСР на Фінляндію в 1939 році...".

А тепер – про подібність і відмінність. В 1917 році Фінляндія, як і Україна, проголосила незалежність від Російської імперії. В обидвох країнах більшовики влаштували проросійські бунти. Київський уряд, очолений залюбленими в соціялізм пацифістами, не встояв, цим прирікши нашу націю на криваві сталінські репресії і Голодомор. А фіни, замість спокуситися на утопійні „ізми", довірилися своєму генералові Карлові Манергеймові і зі зброєю в руках захистили свободу. Це в їхній трагічній, точніше – трагічно-оптимістичній, історії називається „першою совєтсько-фінською війною".

Сталін, наввипередки з Гітлером готуючись до нових загарбань, почав з маленької Фінляндії. Европа, як і нині щодо України, лицемірила, висловлюючи „занепокоєння" і „глибоке занепокоєння", на ділі не кивнувши й пальцем. Але фіни мали того самого генерала К. Манергейма, і він не згаяв часу від 1917 року, збудувавши лінію оборони, об яку Сталін поламав зуби: 200 тис. червоноармійців згинуло у фінських снігах, понад 300 тис. дістали поранення, майже 10 тис. потрапили у фінський полон.

На превеликий жаль, Україна не мала свого Манергейма. Не має й досі. Але вперше за багато десятиліть має у такій мірі національно свідомий уряд, що він визнав Росію найголовнішим ворогом України. Це той поворотний історичний момент, з якого починається істинна українська незалежність. Істинна – ще й тому, що збройний опір московському окупантові виник знизу, з народної основи – владі залишилося тільки підтримати його і спрямувати в єдине організаційне русло.

Добровольчі батальйони – це, властиво, повернення до життя славнозвісних феноменів Українського Січового Стрілецтва та Української Повстанської Армії. Можна сказати, що сьогодні Україна має колективного „Манергейма", і надважливе завдання української влади, зокрема Президента Петра Порошенка, – не змарнувати цей дивовижний вияв національного духу, цей, може, останній наданий для нас історією шанс, зберегти безцінний потенціял, втіливши його у вибудування непробивної лінії оборони від московського великодержавного реваншизму.

Так нам, Боже, поможи!

Передплачуйте і читайте „Свободу"

- 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – $90. Додайте лише $5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хочемо допомагати українським воїнам

Мене звати Анатолієм, я – директор благодійного фонду „Країна мрій. Львів". Наш фонд, в сьогоднішній складний час для України, шукає можливости допомагати українським воїнам в зоні антитерористичної операції, також плянуємо посилати будівельні бриґади для відбудови міст та сіл, зруйнованих терористичними угрупуваннями на сході України, які поступово звільняють українські вояки.

Жителі та гості Львова з розумінням ставляться до ситуації, що склалася, та допомагають грошима, продуктами та іншими вкрай потрібними речами, але фондів катастрофічно не вистачає для забезпечення всім необхідним, тому ми вирішили звернутись з проханням до читачів „Свободи", щоб залучити всіх небайдужих до нашої праці громадян. Надіємось на Ваше розуміння та підтримку.

Адреса фонду: Благодійний фонд „Країна мрій. Львів", вул. Володимира Великого, 2/38, Львів, 79000 Ukraine. Тел.: (380-68) 501-2260, (380-32) 253-7900.

Анатолій Навроцький,
директор фонду,
Львів

Вірю в світле майбутнє України

Уже скоро рік, як ми всі спостерігаємо за подіями в Україні. Я народився в Україні, де прожив половину мого життя, і чітко пам'ятаю моє безтурботне, вільне дитинство, сумую за своєю домівкою.

Страшно дивитися на те, що зараз твориться в нашій державі. Я хочу вибачитися за себе, за моїх батьків, за моїх співвітчизників. Адже саме ми були приспані і одурманені отрутою комунізму настільки, що зараз дуже тяжко пробудитися і відрізнити де свої, а де чужі. Покоління моїх бабусь та дідів, моїх батьків було народжене за часів панування комунізму. Ця машина промила мозок всім українцям, а особливо на сході України, де Росія є найближче. Нам нав'язували російську мову у школах, російську літературу, нам співали російські співаки, всі цікаві фільми були зняті в Росії.

Це все настільки міцно влилося в свідомість двох минулих поколінь, що навіть зараз, якщо ви запитаєте людей середнього віку в Україні, чи вони ненавидять Росію, то багато вам скажуть, що вони не проти росіян, а проти російської влади. Але ж більшість росіян підтримує свою владу і її дії, чому ж росіяни не повстануть проти влади? Та тому, що вони – за Володимира Путіна. Щоб перемогти Росію, нам потрібно перемогти себе.

Коли я приїхав до Америки, то був здивований тим, що люди і діти, які ніколи не були в Україні, можуть її любити більше, ніж я. А потім зрозумів, що в Америці ніхто не давав їм тієї отрути, що називається комунізмом. Їхня любов до України є чиста, плекана поколіннями і не осквернена жодними втручаннями влади.

Україна сьогодні в вогні. І це тому, що виросло і змужніло покоління тих, хто народився за незалежности. Це – моє покоління, яке готове створити нову, свою, вільну і незалежну Україну.

Ми повинні щодня звертатися до влади держав, в яких проживаємо, кликати їх на допомогу, привертати їхню увагу, молити про втручання в ситуацію. Якщо бодай один день ми про це замовчимо, про нас забудуть, а це означатиме, що ми зрадили наших близьких, які там, у вогні, сподіваються на допомогу.

Я вірю в світле майбутнє України, в її незалежність, розквіт. Слава Україні!

Юрій Йосипів,
15 років, рій „Вовки"
Стемфорд, Конектикат

Ніж у спину

У нас – страшна війна, бо ворог ховає своє обличчя. Кожного дня гинуть люди. Володимир Путін підло готувався до цієї війни. А ми до неї не готувалися. Армію довели до того, що не було пального для танків. Америка та Европа допомагають нам грошима, але нам потрібна збройна допомога. Америка та Европа погрожують Росії санкціями. Поки ті санкції вплинуть на російську економіку, Росія винищить нашу армію.

Росія використовує росіян, які переселилися в Україну. Їх тут багато. Це вони хотіли до Росії, а тепер чомусь втікають на захід України, а не до Росії. Вони нас ненавидять, називають бандерівцями, а ми їх приймаємо, допомагаємо, хоча й самим живеться не дуже розкішно. Молодь не має праці. Заводи зруйновані. За що така кара нашому народові?

Братання наше закінчилось
У березневий день весни.
Хоч ми того і не хотіли.
Та ж не хотіли ми війни!
Чом недоросток той, нікчема,
Так затуманив руський люд?
Чом на народ наш український
Так люто ллється брехня й бруд?
Чим завинили ми, „братове",
На ненависть таку і лють?
На наших землях росіяни
Господарюють і живуть,
Ми прийняли вас в нашу хату,
Ми поступили, як рідня,
Ви поселились на тих землях
Де трупом встелена рілля.
Ділились з вами хлібом, сіллю
І вірили, що ви брати.
Що ви нам підло – ніж у спину,
Ми сподіватись не могли.
На чужі землі, чужі статки
Ніколи ми не зазіхали.
Ми тільки правду в своїй хаті
Від злих сусідів захищали.
Ми любим край свій, Україну,
Як любить матінку дитина,
І за любов цю в рідним краю
Народ наш гине, гине, гине!

Розалія Тарнавська,
Львів

Молодь потребує постійної уваги

Надворі – миле літечко. Учні і студенти з полегшенням закинули книги та підручники і прагнуть розслабитись. Але Миргородові далеко до звичних розважальних закладів. Ведучи мову про учнівство та студентство, ми маємо пам'ятати і про іншу молодь. За даними Українського інституту соціяльних досліджень, кожен шостий з загальної кількости молоді – безробітний, кожна третя молода людина віком від 18 до 21 року не навчається або не має роботи. В умовах сучасних реалій ця частина миргородської молоді позбавлена можливости організовано проводити відпочинок, дозвілля. Боротьба за елементарне виживання змушує шукати різноманітні джерела заробітку і практично відбирає вільний час. Бездуховність основної маси молодих людей диктує і беззмістовність дозвілля: у ліпшому разі це перегляд телепрограм або зустрічі в компанії.

Вийдім на вечірню миргородську вулицю. Ось йде компанія – п'ятеро юнаків і дві дівчини. В їхній лексиці домінує лайка, вони п'яні, як хлопці, так і дівчата… Три міліціянти, зібравшись веселою групкою, слухають якийсь анекдот і на п'яну компанію не реаґують. Може б, цим молодикам сходити на дискотеку, потанцювати, провести після танців додому дівчину…

Зовсім недавно у спортивній залі Центру естетичного виховання така дискотека „працювала". Слово „працювала" взято в лапки. Нічні дискотеки, як правило, перетворювались у масові пиятики та підлітковий секс, тому дискотеки не стало.

Постанова міжвідомчої наради керівників правоохоронних органів, органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та державного контролю Миргорода та Миргородського району від 29 квітня цього року говорить: упродовж 2013 року спостерігалося зростання динаміки злочинности серед неповнолітніх в місті та районі порівняно з 2012 роком на 200 відс. , зростання групової злочинности серед дітей у групах з дорослими – на 300 відс. Далі йшлося про профілактику правопорушень, охоплення молоді змістовним дозвіллям.

У Миргороді варто згадати станції юних техніків, юних туристів, юних натуралістів, Центр естетичного виховання. Отже, держава ніби потурбувалася, аби дозвілля підростаючого покоління було наповнене високим змістом? Чому ж цього не сталося?

У Центрі естетичного виховання витіснили, розформували, закрили десятки національних гуртків чи дитячо-молодіжних об'єднань – народознавчих, краєзнавчих, літературно-мистецьких, видавничих, природоохоронних. З особливою наполегливістю переслідувалась і виживалась з освітянського простору міста талановитий педагог і авторка виховних програм Вікторія Вовк. Натомість керівництво центру до діла з дітьми, чиї батьки були спроможні платити. Залишилися танцювальні і вокальні гуртки.

Чи не зусиллям таких горекерівників громада завдячує появі на теренах міста дитячих банд, наркоманії, ґвалту, проституції у молодіжному середовищі?

Наведу витяги з документів правоохоронних органів.

„У ніч на 12 квітня по вулиці Комарова неповнолітні, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, з метою пограбування вбили гр. Медвідя А. В.; кілька годин по тому ця ж банда вбила гр. Чуйка І.О.; ближче до ранку напали на водія таксі Будаєва М. І. і завдали йому кілька ударів викруткою в шию з метою вбивства і пограбування".

Ця страшна статистика не випадкова. В освітянській системі терміново потрібна кадрова люстрація. На сьогоднішній день всі посади і служби в миргородській освіті займають колишні компартійні функціонери й піонервожаті. І ми бачимо результати їхньої діяльности.

Анатолій Сазанський,
Миргород

У справі охорони Президента

Наші провідники та й увесь український народ ще мало знають з історії, як Москва нищила українських провідників та героїв, котрі не мали надійної охорони. Деякі з них не бажали такої охорони, інші брутального ворога вважали за приятеля.

Коли мова йде про охорону Президента, то він не має в тому голосу. Доброї охорони ніколи й не було. Трьох перших президентів Москва не зачіпала, бо вони Москві не заважали. Віктор Янукович взагалі був аґентом Москви.

Новий Президент Петро Порошенко є великим патріотом України, має значний політичний досвід. Його поважають світові провідники. Хоче він чи ні, але повинен мати бездоганну охорону, щоб український народ більше не оплакував своєї долі.

Стефан Палилик,
Ґлен Спей, Ню-Йорк

Неприємне вітання

Телевізійні програми показали, як при зустрічі Президент України Петро Порошенко подав руку Президентові Росії Володимирові Путінові. Я не визнаю провідника Росії гідним такого вітання. Адже перед нами особа вкрай нечесна і лиходійна, не кажучи вже про недотримання обіцянок та угод з Україною.

Привітання порожньою правицею колись означало, що у цій руці немає прихованої зброї. У В. Путіна така зброя була, тому П. Порошенко заслуговує на докір за таке неприємне вітання.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мінесота

Українці світу відзначили День Незалежности

ЕДМОНТОН, Альберта

Богдана Степаненко-Липовик

24 серпня у Домі української молоді відзначали 23-ий День незалежности України. Прийшло понад 400 осіб, серед них речник Парляменту Канади Лорі Гон, депутати Провінційного парляменту Альберти Євген Звоздецький, Томас Лукашук, Ґеня Леськів, Дженіс Сарич, депутат Едмонтонської міської ради Бев Еслінґер. Едмонтонський відділу Конґресу Українців Канади (КУК) отримав привітання від багатьох політиків, які не змогли відвідати цю урочистість.

Збори розпочалися Панахидою з вшануванням пам'яті героїв, які віддали життя за Україну. Її відслужив о. Никола Равлюк у супроводі жіночого квартету „Херувими". Промовляв президент Едмонтонського відділу КУК Сергій Костюк. Гості оплесками зустріли відеофільм з промовою Президента України Петра Порошенка.

Головний промовець, сенатор Рейнел Андрейчук зазначила, що для неї стало честю потрапити до списку осіб, яким заборонено в'їзд на територію Росії, адже це рішення, в першу чергу, показує проблеми в Росії, які вона перекладає на взаємини між народами. С. Костюк подарував їй збірку дисків з творами Якова Степового на знак подяки і згадку про цей день.

Оля Миць та Яніна Виговська деклямували вірші „Небо падає!" та „Прийдіть на поміч", які відтворили атмосферу подій в Україні впродовж цього року. Спів Соломії-Марії Баб'як та дуету Наталі Бойко з Андрієм Сумаруком посилив віру в перемогу. Семирічна Даринка Костюк прочитала вірш „Моя Україна".

Перший заступник президента відділу КУК Люба Бойко-Бел подякувала о. Н. Равлюкові, ведучому Юрієві Броді, звукоператорові Ігореві Подільському, усім промовцям та присутнім. Присутні співали гимн України разом з Русланою Лижичко, яка була на великому екрані.

Учасники свята в Едмонтоні.

ПАРМА, Огайо

Петро Твардовський

Відзначення 23-ої річниці Незалежности України організував Комітет „Українського села", що діє при Українських Злучених Організаціях Огайо (УЗО). Параду було проведено 23 серпня. Урочиста хода святкових колон формувалася для паради на початку „Українського села", біля кредитівки „Самопоміч".

Розпочав святкову параду ескорт Клівлендської поліції та Українських американських ветеранів. За ними йшли святкові колони українських громадських організацій, парафій українських церков, успішних українських бізнесів, а також численні родини українських емігрантів різних поколінь. Всі вони були у вишиваних українських строях, а впродовж ходи вигукували різні гасла на честь свята Незалежної України, співали українських патріотичних пісень.

У колонах майоріли національні стяги України, прапори українських громадських організацій та хоругви українських церков. У руках багатьох учасників паради тріпотіли на сонці маленькі синьо-жовті прапорці та кольорові кульки. Друзі з польських, литовських, латвійських та естонських громад також взяли участь у параді. Під звуки маршів духових оркестр американських шкіл святкові колони пройшли „Українським селом". Обабіч вулиці сотні глядачів вітали учасників паради.

Святкова парада закінчилася біля Парку української спадщини, напроти Української католицької церкви св. Йосафата. Тут на імпровізованій трибуні учасників паради вітали ведучі святкової програми Роман Федьків і Христина Скабик. Потім у Парку української спадщини, при велелюдному співі державних гимнів США і України, було піднято на щоглах американські й українські державні прапори.

З святковим вітанням до присутніх звернулися голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келеґер, посадник Парми Ді Ґітер. Ведучі святкової програми щиро подякували Ді Ґітерові та його адміністрації за підтримку „Українського села" та всієї української громади. Комітетові „Українського села" і його голові Р. Федькову, а також Андреї Якубович і Лізі Шийка-Шрубович за організацію паради. На закінчення всі присутні заспівали „Боже, бережи Америку".

Учасники паради у Пармі. (Фото: Лана Барков)

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Володимир Єфимов

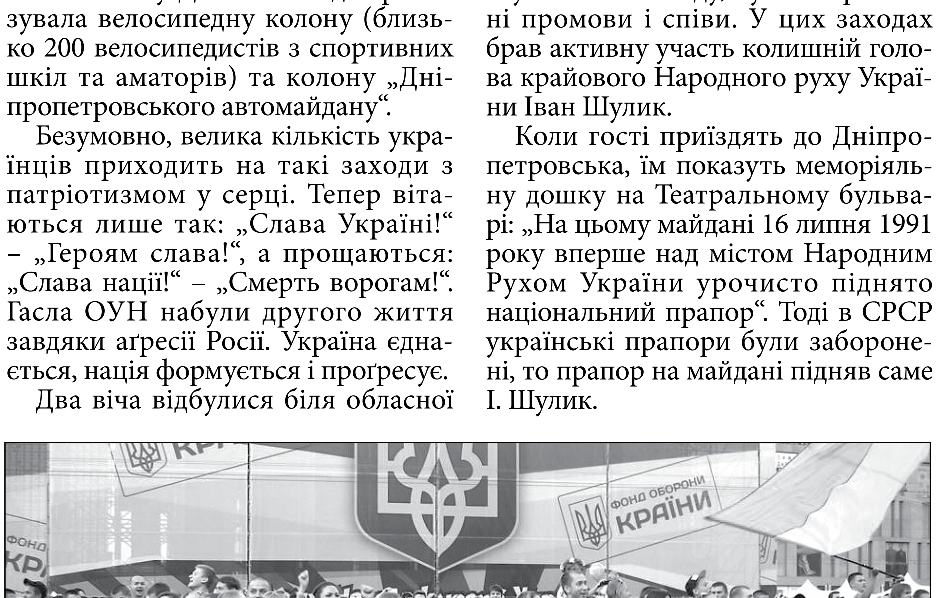
В Україні протягом року забагато свят. Святкуємо і у вихідні дні, святкуємо і в будні. 23 серпня відзначали День українського прапора, 24 серпня – День Незалежности України, 28 серпня – Свято врожаю. А настрій не святковий, бо йде жорстока війна у Донбасі. Влада організувала велосипедну колону (близько 200 велосипедистів з спортивних шкіл та аматорів) та колону „Дніпропетровського автомайдану".

Безумовно, велика кількість українців приходить на такі заходи з патріотизмом у серці. Тепер вітаються лише так: „Слава Україні!" – „Героям слава!", а прощаються: „Слава нації!" – „Смерть ворогам!". Гасла ОУН набули другого життя завдяки аґресії Росії. Україна єднається, нація формується і проґресує.

Два віча відбулися біля обласної адміністрації, при тому друге перетворилося на ходу з прапорами вулицями міста.

Ще два віча у святкові дні провели українські національні демократи. Одне, 23 серпня, біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Друге, 24 серпня, – біля могили Січових стрільців, які загинули у 1919 році у Катеринославі (нинішньому Дніпропетровську) у бою з більшовиками. Священики Київського патріярхату відслужили Панахиду, були патріотичні промови і співи. У цих заходах брав активну участь колишній голова крайового Народного руху України Іван Шулик.

Коли гості приїздять до Дніпропетровська, їм покажуть меморіяльну дошку на Театральному бульварі: „На цьому майдані 16 липня 1991 року вперше над містом Народним Рухом України урочисто піднято національний прапор". Тоді в СРСР українські прапори були заборонені, то прапор на майдані підняв саме І. Шулик.

Хода з прапорами вулицями міста Дніпропетровська. (Фото: Юлія Рацибарська)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

24 серпня з нагоди Дня Незалежности України і Дня міста Бережани Молебень за Україну на площі Ринок відслужили о. Василь Онищук (Церква Пресвятої Трійці) та о.-декан Микола Зоренний (Церква св. Миколая).

Бережанці та гості міста пройшли колоною до початку вулиці Шевченка, де було відкрито меморіяльну дошку з написом: „На відзначення 200-ліття ювілею Великого Кобзаря та 100-річчя перейменування вулиці на честь Тараса Шевченка. 24 серпня 2014 року". Відкриття таблиці здійснили старший науковий працівник краєзнавчого музею Микола Проців, голова Товариства „Адамівка" ім. Володимира Савчака Микола Пересада та підприємець Микола Лопушанський.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять героїв „Небесної сотні" та загиблих у зоні антитерористичної операції. Співали учасники зразкової вокальної студії „Крок". Літературну композицію „Розмова двох люблячих сердець" на честь „Небесної сотні" виконали учасники гуртка „Словограй" з села Голгоче під керівництвом автора Оксани Максимишин.

На площі була показана фотоекспозиція „Революція гідности" голови громадської організації „Бережанський Майдан" Олександра Коковіна. Друк і монтаж експозиції здійснив учасник Евромайдану в Києві, художник Любомир Кузяк. Була представлена виставка картин уродженця Бережан, відомого художника В. Савчака, барельєф Кобзаря роботи Михайла Паращука (з власної колекції Марії Сагай).

Міське товариство Асоціяції філателістів України видало художній немаркований конверт „100-річчя присвоєння вулиці в Бережанах імені Тараса Шевченка".

Продовжило святкування урочисте зібрання у міському будинку культури „Просвіта", де активісти зібрали пожертви для війська.

Нова меморіяльна дошка у Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пораненого на Майдані студента лікують в Дітройті

Каміля Гук

ДІТРОЙТ. – 17-літній Дмитро, студент-другокурсник Київського університету, прилетів до Дітройту в березні цього року на операцію ока в „Kresge Eye Institute". 18 лютого на Майдані він не збагнув, що поранений, аж поки не відчув, як кров тече з його правого ока. Гумова куля, вистрілена вояком спецпідрозділу міліції України, себто „Беркуту", пройшла через його око і порожнину носа, опинилася в роті.

У наступні години Дмитро мав дві операції, в тому числі одну, щоб хірургічним шляхом видалити його пошкоджене око. Дмитро та його 26-річний брат Володимир прилетіли до Дітройту 28 березня на запрошення д-ра Марка Юзича, завідувача катедри офтальмології при Wayne State University.

Поранений мав першу з трьох операцій на оці, щоб відновити площину навколо його ока.

„Нам пощастило, що інститут має великий досвід у галузі офтальмологічних спеціяльностей і в тому числі можливість лікувати складні травми пацієнтів, – сказав д-р М. Юзич. – У цьому випадку лікарі лікують на громадських засадах пацієнтів з багатьох країн, і коли необхідно також місцевих пацієнтів. Найперше завдання лікарів – забезпечити необхідний догляд пацієнтів, незалежно від їхньої платоспроможности".

„При відновленні правої нижньої повіки буде проведено обмін і пересаджування шкіри. Через тричотири тижні, як другий етап, як тільки буде правильно перебудована нижня повіка, ми відкриємо цю повіку, щоб прищепити троха жиру в очницю, це додасть об'єм і краще підтримає очну протезу", – сказав д-р Еван Блек, доцент офтальмології та очнопластичний хірург.

Д-р М. Юзич і його дружина Надя – уродженці Америки, виховані в українських традиціях і культурі. Д-р Н. Юзич, старший науковий співробітник Мишиґенського інституту суспільної охорони здоров'я, стала посередником і перекладачем з англійської мови для обох братів.

Брати розповіли, що день 18 лютого на Майдані був звичайний. Брати брали участь у майже тримісячних мирних протестах проти корупції в уряді та зловживання влади. Рух був добре організований, з продовольством, житлом і охоро-

(Закінчення на стор. 12)

На оселі СУМ відбувся табір молодшого юнацтва

Христина Долинюк-Микитин

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк, – На оселі Спілки Української Молоді 13-26 липня відбувся виховно-відпочинковий табір молодшого юнацтва „Ми загартовані – ми переможемо!", учасниками якого стали 65 дітей у віці від 7 до 12 років, переважно з східнього узбережжя Америки.

Всі денні гутірки, майстрування та заняття були присвячені містам східньої України та Криму, які зазнали російської окупації і в яких українські громадяни та вояки мусять гартуватися в боротьбі за гідність, волю і незалежність України. Під час табору юнацтво було поділене на шість патріотичних дружин – „Берегині", „Українські лицарі", „Ангели Майдану", „Металісти", „Медики Майдану" та „Сумівський батальйон".

Кожного ранку дружини отримували загадку, яка давала підказку юнацтву, про яке місто в східній Україні вони дізнаються впродовж денних гутірок. Переможці отримували відзнаки ще на ранковому апелі, а вже після сніданку на заняттях юнацтво відкривало для себе світ східніх міст України.

При кінці кожної гутірки був показ відеофільмів та світлин про Україну. Цим способом молодь познайомилася з Сергієм Ніґояном – героєм „Небесної сотні", Мустафою Джемільовим – народним депутатом України та провідником кримських татар, сумівцем Євгеном Войцехівським з Сміли Черкаської области, котрий згинув в Луганську за тиждень перед відкриттям табору, Надією Савченко, котра потрапила у полон до російських спецслужб та з іншими.

Перший тиждень юнацтво подорожувало по Дніпру – від Києва до Криму, слухало гутірки про Евромайдан, міста України, Крим та кримських татар. Другий тиждень став подорожжю від Криму через Озівське море до Маріюполя, Донецька, Луганська та Харкова. Всі заняття та майстрування відкривали юнацтву багато нового про ці реґіони. Діти будували стіни і барикади на таборовому майдані, шоколадний міст до Криму, українські кораблі з різних матеріялів.

Щовечора, разом з командою, впорядниками та виховниками, юнацтво брало участь у вечірніх зустрічах на таборовому Майдані. На площі посеред табору стояла таборова „Ялинка" з привітами й образками, які юнацтво приготувало для відіслання в Україну. Вечірні зустрічі завжди розпочиналися молитвою за Україну та закінчувалися традиційною таборовою піснею „Ніч вже йде." Під час зустрічі лунали українські пісні.

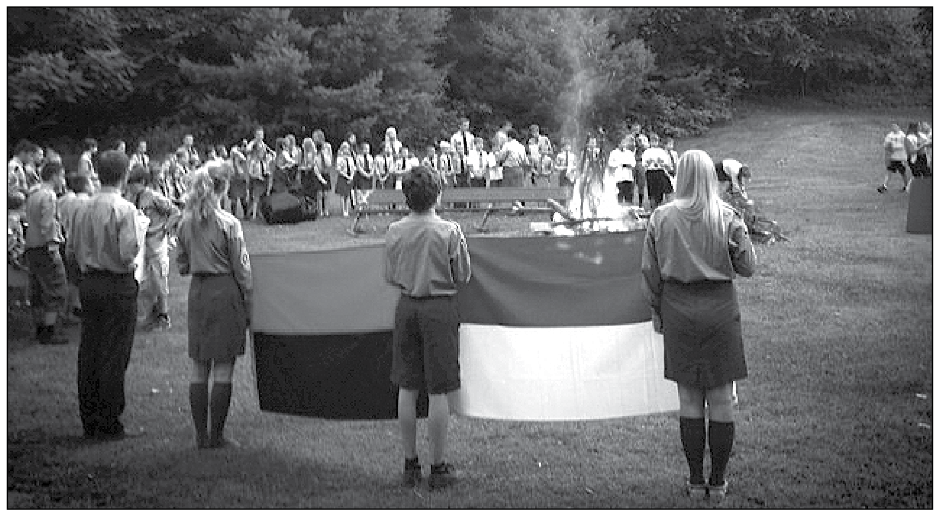
Крім цього, таборовики щодня бували у басейні, займалися спортом, здійснили прогулянку до гірського озера Міневаска та провели дві забави. Юнацтво також брало участь у Літургії 20 липня, під час якої о. Едсон Терновський благословив дерев'яні хрести, які юнацтво змайструвало в пам'ять про „Небесну сотню".

20 липня відбулася ватра, присвячена всім сучасним героям України. Ватра розпочалася молитвою за мир в Україні біля каплиці св. Михаїла на оселі та була продовжена поминальною ходою й переданням смолоскипів від каплиці до ватри. Під час ходи хорунжі несли синьо-жовтий державний прапор та червоно-чорний революційний прапор, а юнацтво співало „Боже Великий" та „Сумівські Вогні", виступало з віршами та патріотичними піснями. Ватра закінчилася співом гимну України.

На закритті табору юнацтво співало улюблені пісні таборового Майдану, серед яких вирізнялася пісня на слова Наталки Карпій „Ми зможем все!", яка стала таборовою. Головна виховниця Христина Долинюк-Микитин пригадала таборовикам, що кожен став переможцем на таборі, бо повірив в себе та зрозумів, що в майбутньому зможе допомогти Україні стати вільною та успішною державою.

Табір закінчився апелем, під час якого комендант Даня Лавро вручила всім учасникам таборові посвідки та відзнаки.

З дітьми працювали з Ню-Йорку – Д. Лавро, Світлана Микулинська, медична сестра Лорена Возняк, інструктор співу Богдана Волянська, з Пасейку, Ню-Джерзі, – Дмитро Ленчук, Оля Фіґоль, Оля Біґуняк, з Філядельфії – Х. Долинюк-Микитин, Оля Богун, таборовий батько Адріян Олеарчук, а також Анна Покора з Гартфорду, Конектикат, Лариса Грицик-Даненберґ з Випані, Ню-Джерзі, о. Е. Терновський з Бразилії, який був духовним опікуном на таборі.

Сумівська ватра. (Фото: Оля Богун)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на перегляд документальних фільмів проєкту

„Вавилон '13"

Проєкт «Вавилон '13» засновано групою українських кінематографістівдля зйомок документальних фільмів про події на Майдані

У презентації візьме участь

режисер

Юрій Грузінов,

один із співзасновників проєкту «ВАВИЛОН '13»

Вступне слово

проф. Ірини Вушко

(Ґантер Коледж)

в суботу, 27 вересня 2014 року
о 5-ій годині по йол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Михайло Саакашвілі виступив в УКУ

ЛЬВІВ. – Лекція колишнього Президента Грузії Михайла Саакішвілі відбулась 8 серпня в Українському Католицькому Університеті, в рамках експертного клюбу „Самопоміч". Участь у зустрічі взяли близько 400 учасників: представники підприємництва, влади, громадського сектору, освітяни, дипломати.

Доповідач проголосив 10 тез, важливих для України. Українське суспільство, сказав він, має великий потенціял: працелюбне, талановите, самоорганізоване, терпеливе, гнучке. Воно позбавляє світ від російського імперіялізму. Україна має ідеальні розміри для реформ, чудову молодь.

Процес оновлення політичної кляси починається тільки тепер, народ випередив його. В Україні є чудова традиція правового суспільства, яке будувалося віками. Росії доведеться дуже швидко віддати анексовані території Абхазію, Придністров'я, Крим. Освіта та інвестиції у освіту – це вирішальні речі для трансформації суспільства, сказав М. Саакашвілі.

Прес-служба УКУ

Михайло Саакішвілі виступає в Українському Католицькому Університеті.

Одеса готова дати відсіч аґресорам

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Комітет державної безпеки самопроголошеної Придністровської Молдавської Республіки (ПМР) заявив, що ПМР не плянує аґресії проти України. Водночас ветеран війни на Дністрі, полковник Анатоль Караман розповів молдавському виданню „Ziarul de Garda", що російське керівництво готується відкрити другий фронт, атакуючи Україну з Придністров'я у напрямку Одеси. За його словами, на території цієї невизнаної республіки знаходиться до 20 тис. російських військових, добре навчених для ведення бою, як у польових, так і в міських умовах. У Придністров'ї оголошена загальна мобілізація. Майже щодня там приземляються літаки Іл-62 і прибувають війська Російської Федерації, зосереджено багато важкого озброєння.

Жителі Одещини, спостерігаючи за цією ситуацією, не довіряють мирним запевненням, а готуються в разі потреби дати гідну відсіч аґресорові. У Одеській області створено підрозділ патрульної служби міліції спеціяльного призначення „Шторм", а у Болґраді, на кордоні з ПМР, будуть розміщені батальйони високомобільних десантних військ і Національної ґвардії. Прикордонники одеського реґіону при допомозі місцевих жителів уже ведуть роботи з інженерного посилення охорони кордону з ПМР, копаючи рів шириною глибиною до трьох метрів.

Підрозділ морської піхоти Військово-морських сил України на початку серпня провів тактико-спеціяльні навчання у південно-західних районах Одеської области, зокрема, у районі міст Ізмаїл, Рені, Кілія, Вилкове, Болґрад. В цих районах побував командувач флоти контр-адмірал Сергій Гайдук. Слідом за цим біля одеських берегів пройшли навчання українських морських піхотинців спільно з правоохоронцями.

Вагомою підтримкою України і застереженням для аґресивної Росії стали щорічні морські навчання „Сі Бриз", які розпочалися 8 вересня. В них взяли участь кораблі США, Франції, Канади, Еспанії та України.

Губернатор Одещини Ігор Палиця запевнив жителів області, що вона повністю готова до будь-яких несподіванок і має досить сил і засобів для відсічі нападникам.

ПОСТАТІ

Усього себе віддав Божій правді

Микола Галів

7 вересня сповнилось 30 років, як після 18-річної каторги і 21 року невтомної діяльности на волі, у Римі, в центрі Вселенської Христової Церкви, відійшов у Божі засвіти бл. п. Патріярх Української Греко-Католицької Церкви, Кардинал Йосиф Сліпий. Він став перед престолом Всевишнього Триединого Бога зі смиренною подякою за всі Божі ласки – за таланти, які невпинно і жертовно примножував на славу Божу, на славу Христової Церкви, на славу Української Церкви-страдниці, на добро своєї пастви і рідного українського народу.

Відійшов непересічно мужній, великого формату духовний провідник, який на другій сесії Вселенського Собору у Ватикані говорив „від імені тих, що вже не можуть промовляти – про гори трупів і ріки крові" Української Католицької Церкви.

Відійшов той провидець, що зі своєю появою у Римі сколихнув опінію світу про катакомбну Українську Церкву і відкрив нову сторінку її безперервної і безприкладної історії. Завдяки його старанням Апостольська Столиця повернула нашій Церкві її історичний статус – Верховне Архиєпископство. Згідно з канонічним правом, Верховний Архиєпископ є рівний у правах з Патріярхом, хоч формально не має цього титулу.

Завдяки глибоко доказовій арґументації Верховного Архиєпископа Йосифа наша Церква, до того часу відома в Римі як „Рутенська", дістала свою природну назву – Українська Католицька Церква.

Завдяки його наполегливості була повернута посілість нашої Церкви у центрі Риму, при Деї Монті 3 – з церковцею свв. Сергія і Вакха, з чудотворною іконою Жировицької Божої Матері і з прицерковною резиденцією, яка стала Патріяршим двором, де згодом споруджено Музей Патріярха Йосифа і готель для гостей. Його ж велетенськими стараннями були побудовані в Римі собор св. Софії й Український Католицький Університет ім. Папи Климента, які посвятив Папа Павло VI у 1969 році.

У тому ж році, після посвячення цих новобудов, відбувся доленосний IV Синод УКЦеркви, на якому вона ухвалила свій патріярхальний устрій. УКЦерква була найбільшою Церквою серед усіх Католицьких Церков східного обряду, яка не втішалась патріяршим титулом. Змагання Блаженнішого Йосифа за втілення ідеї патріярхату спонтанно підтримали вірні УКЦеркви. Внаслідок утворився широкий і динамічний мирянський патріярхальний рух.

На безперебійні звернення мирян, прохання священиків і деяких владик Верховний Архиєпископ Йосиф прийняв титул Патріярха. Апостольська Столиця не визнала цього, але і не заперечила...

У тих дуже складних, нерідко й несприятливих обставинах Патріярх Йосиф не забував про катакомбну УКЦеркву в Україні. Без відома Апостольської Столиці висвятив трьох владик з призначенням для України. Ними були о. Любомир Гузар, о. Іван Хома і о. Стефан Чміль. Останній Владика С. Чміль рано помер. Патріярх Йосиф звертався до Папи Івана-Павла II про їх визнання, опісля також просив Верховний Архиєпископ УКЦеркви Мирослав-Іван Любачівський. Таємно висвячені Патріярхом Йосифом владики о. Л. Гузар і о. І. Хома були визнані Папою Іваном-Павлом II. І щось більше – Владика Любомир був обраний Верховним Архиєпископом УКЦеркви, якого благословив Папа Іван-Павло II.

За усієї мужности і особистої відваги, Патріярх Йосиф діяв розважно, стримано, молитовно. У своєму унікальному „Завіщенні" він писав: „Сидячи на санях,… лечу думками до всіх моїх братів і сестер в Україні і на просторах цілого Радянського Союзу, до тих, що страждають на волі, і до тих, що караються у в'язницях, в тюрмах, в таборах непідсильної праці і в таборах смерти... Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-Галицького і всієї Руси, безіменного і ще невідомого! Прийде час, коли Всевишній Господь пошле його нашій Церкві і об'явить його ім'я! Але наш Патріярхат ми вже маємо…".

Патріярх Йосиф на катафалку у соборі св. Софії в Римі.

Вістка про смерть українського церковного і національного світоча Патріярха Йосифа глибоко сколихнула світове українство, зокрема українців Америки.

Пригадую ті дні невимовної скорби і похоронних молінь у Римі. Була чудова римська осінь, тепла і сонячна. На похорон їхали українці з США і Канади, Арґентини, Бразилії, Австралії, Англії, Бельгії, Голяндії, Німеччини, Югославії, миряни, священики і владики, активісти патріярхального руху, вірні послідовники ідей Патріярха Йосифа.

Тіло Патріярха спочивало на катафалку, у патріярших одежах і з митрою на голові, у соборі св. Софії. У перші дні після смерти Патріярха, перед запланованим на 8 вересня відлетом до Вініпеґу, прибув Папа Іван-Павло II, і в супроводі Коадютора М.-І. Любачівського у соборі св. Софії попрощався з покійним – поцілував його у чоло і праву руку, помолився за спокій його душі і промовив: „Покійний боровся за справедливу справу".

У соборі Святої Софії відбувались похоронні моління і відправлялись заупокійні Святі Літургії до четвpга, 13 вересня 1984 року, коли завершальні похоронні обряди на площі св. Софії провів наслідник Патріярха Йосифа, Владика М.-І. Любачівський, у співслуженні секретаря Східної Конґреґації Владики Мирослава Марусина, митрополитів Максима Германюка з Канади і Стефана Сулика з США, єпископів Івана Прашка з Австралії, Ізидора Борецького з Торонто, Єфрема Кривого з Бразилії, Андрія Сапеляка з Арґентини, Інокентія Лотоцького з Чикаґо, Авґустина Горняка з Лондону, Михайла Гренчишина з Франції, Платона Корнеляка з Німеччини, Славомира Мікловша з колишньої Югославії і Роберта Москаля з Парми. Їм співслужили протоархимандрит Василіянського чину Ізидор Патрило з Риму, архимандрит Отців-студитів Л. Гузар, архимандрит о. Іван Гриньох з Мюнхену, митрати о. Володимир Андрушків з Коговзу (Ню-Йорк) і о. Марійн Бутринський з Чикаґо, при численній участі паломників, священиків, ченців і черниць українських і неукраїнських чинів, з різних місцевостей і континентів, католиків і православних, видатних політичних, громадських, наукових і культурних діячів

Похорон Патріярха Йосифа на площі св. Софії в Римі.

У похоронах взяла участь Українська Православна Церква, Владика Володимир Дідович і о. Дубицький з Мюнхену, які презентували Блаженнішого Митрополита Мстислава (Скрипника)

На площі св. Софії закрита труна з тілом Патріярха Йосифа тонула у численних вінках і квітах. Півколом біля труни стояли владики і священики у жалобно-малинових фелонах, на чолі з Владикою М.-І. Любачівським.

Перші два ряди крісел зайняли гості – Посол США в Апостольській Столиці Пітер Мирфі, єпископи і священики, латинської і східньої Католицьких Церков, інші представники дипломатичного корпусу при Ватикані, кардинали, єпископи і священики.

Вирізнявся, у білій одежі, найбільший „жебрак" світу, голова „Церква у Потребі", великий приятель Патріярха і щедрий жертводавець для УКЦ, голяндський монах о. Веренфрід ван Страатен. Це він під час поминальної Служби Божої, у сороковий день смерти Патріярха Йосифа, в німецькій церкві св. Михаїла, у Мюнхені, виголосив проповідь, присвячену пам'яті Патріярха Йосифа, у якій закликав: Слухайте з глибокою пошаною і з дитячим послухом вашого Патріярха. Він не є мертвий!..".

Після закінчення св. Літургії декан кардиналів К. Конфальонієрі провів разом з усім кліром спільну заупокійну молитву за Патріярха Йосифа. Секретар Східньої Конґреґації Владика М. Марусин виголосив італійською мовою проповідь про життєвий шлях Блаженнішого Йосифа. І знову прозвучала похоронна молитва „Святий Боже …", і жалобна процесія рушила до підземелля собору св. Софії, де відбулось запечатання гробу і „Вічная пам'ять".

Під час обіду у їдальні УКУ о. д-р Іван Хома з'ясував наставлення Львівського Крилосу до ситуації після смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа і, звертаючись до Владики І.-М. Любачівського, зокрема сказав: „Цей Ваш титул Патріярха, який успадковуєте по великім Покійнику, є і буде для Вас хрестом. Але цього хреста скинути Ви не можете, ради миру у нашій Церкві, ради тих 400-літніх змагань за нього...".

Увечорі після похорону відбулись поминки, якими керував від імені Крилосу Львівської Архиєпархії архимандрит Чину Отців-студитів о. д-р Л. Гузар. Подякувавши усім за присутність, він підкреслив, що українські християни зібрались з усіх закутків світу, але тут також сьогодні є заступлена матірна земля – Україна „в особі Блаженнішого Львівського Архиєпископа і Митрополита Галицького, Архиєпископа княжого города Львова, тим самим він спадкоємець старовинної традиції київських митрополитів, тим самим він і голова нашої Церкви, одної, єдиної для нас по цілому світі Української Католицької Церкви, і тому ми вшановуємо його титулом – Патріярх". Авдиторія відповіла спонтанними оплесками.

Під час поминок прощали Патріярха Йосифа від владик УКЦеркви – Митрополит С. Сулик, від Української Православної Церкви США і Митрополита Мстислава – Владика В. Дідович, від священиків УКЦ – о. мітрат М. Бутринський, від Українського Патріярхального Світового Об'єднання – д-р Богдан Лончина, від Українського уряду в екзилі – Президент Микола Лівицький, від Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради – д-р Мирослав Прокоп, від ОУН (р) – голова проводу Ярослав Стецько, від ОУН під керівництвом Миколи Плав'юка – Леонід Філь, СКВУ – д-р Петро Саварин, від українських науковців – проф. Володимир Янів, від Української катедри при Гарвардському Університеті – проф. Омелян Пріцак, від уряду Канади – сенатор Павло Юзик, від Пласту – д-р Юрій Старосольський, від Спілки Української Молоді – Євген Гановський, від Українців Великої Британії – редактор Ілля Дмитрів. Було значно більше бажаючих висловити співчуття, але, на жаль, час не дозволяв.

На закінчення особливо драматичний момент викликав сльози на очах у присутніх, коли у звукозаписі прозвучав голос Патріярха Йосифа, слова з його „Завіщання": „...Молюся за вас, моє Духовне стадо, і за весь український народ, якого я є сином і якому я старався весь свій вік служити...".

Ню-Йорк

Фестиваль осінній, але не сумний

Олександер Федорчук

ПАРМА, Огайо. – Парафія Української католицької церкви св. Андрія провела 7 вересня останній цьогорічний Український Фестиваль.

Люди з околиць Клівленду звикли до таких заходів, тому й на цей раз було дуже людно. Приходять покуштувати різноманітних страв та ознайомитись з українською творчістю не тільки українці, але й американці, люди різних національностей.

Як і минулих років, фестиваль мав цікаву художню програму. Настоятель церкви о. Ігор Касіян запросив на наше свято Вокально-інстументальний гурт „Збруч“ з Торонто (художній керівник Дмитро Білан), в репертуарі якого було дуже багато українських ліричних і естрадних пісень.

Бурхливих оплесків заслужила наша співачка Оксана Шараневич Сана. Красою бального танцю вразили дітки, представлені Славою Полудневим, цей талановитий гурток діє патронатом Української церкви Покрова св. Богородиці.

Полонила серця слухачів своїм чарівним голосом лавреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів Заслужена артистка України Ірина Лончина. Також виступив Український танцювальний ансамбль під керівництвом Фреда Ясновського та Тані Панкевич з Янґставну, Огайо. Маленька Вікторія Ласідкович з легкістю метелика виконала танок „Поцілунок метеликів“. Також грали музиканти гурту „Акорд“. Рената і Андрій Гарматій влаштували діткам веселі ігри та забави.

На фестивалі активно діяли члени Cleveland Maidan Association, продаючи сорочечки та інші речі, щоб одержані гроші знову переказати для допомоги українським військовим в зоні Антитерористичної операції, постраждалим та їхнім родинам.

Тихенько прийшла осінь, але не навіває вона смутку, коли людина оглянеться і бачить плоди своєї праці. Тому й ми радіємо з цього фестивалю, радіємо, що ще раз змогли собі й іншим засвідчити красу української культури.

Отець Ігор Касіян з організаторами фестивалю.

Танцюристи з Янґставну, Огайо.

Співає Заслужена артистка України Ірина Лончина.

Пораненого на Майдані...

(Закінчення зі стор. 9)

ною здоров’я, які надавали на Майдані. Майдан перетворився у невелике містечко. Протестуючі використовували соціяльні мережі для повідомлень один одному про те, де і коли зустрітися та багато іншого. Група автомобілістів організувала так званий Автомайдан, щоб патрулювати і відстежувати, де „Беркут“ на даний день був розташований.

Дмитро згадав свою першу акцію протесту при кінці листопада 2013 року з групою однокурсників університету. Чиновники заявили наступного дня, що студентам забороняють протестувати, але брати і студенти, які жили разом в студентському гуртожитку, продовжили наступного дня протест.

18 лютого, близько 11-ої год. ранку, Дмитро зустрів друзів з університету перед будівлею Верховної Ради. Студенти пішли в урядовий квартал при Маріїнському парку. Побачивши спецпідрозділ „Беркут“, який шикувався біля барикад, Дмитро спробував спілкуватися з міліціонерами. Вони сказали, що їм не дозволяють говорити з студентами.

Пізніше він побачив „беркутівців“, котрі входили в будівлю через дорогу від Майдану. Вони пішли на дах будинку і почали стріляти у протестувальників ґумовими кулями і кидати газові та димові ґранати на них, а також бруковий камінь. Протестуючі теж кидали каміння з бруківки. Граната потрапила Дмитрові в плече, але не поранила його. Разом з шістьма протестувальниками він побіг до будівлі, де перебували „беркутівці“, і зламавши двері на дах, пішов переконувати „беркутівців“ покинути будинок. В ході переконань Дмитро був уражений ґумовою кулею у бік живота і ногу, а також пошкодив палець. Покинувши будівлю, він пробрався до медичного намету, щоб отримати лікування.

Близько 2-ої год., коли він був у медичному наметі, то побачив сотні протестувальників, котрі бігли в його сторону. Він вважав, що вдалося переконати „беркутівців“ покинути будинок, тож хотів знати, чому люди бігли. А „беркутівці“ вишикувалися в лінію і почали бити втікачів одного за другим. Протестуючі відтіснили „беркутівців“, але вони перегрупувалися і продовжили бити демонстрантів. Дмитро сховався за деревом, почув, що хтось кричить, визирнув і в ту ж мить був вражений в око. Побіг він до медичного намету весь в крові і сажі, де взяли його в авто і відвезли в імпровізований шпиталь. Дмитро сказав братові що був поранений і тепер в лікарні.

Володимир залишив роботу і поїхав до брата. Він сидів поруч з братом після операції. Опівночі Дмитро мав другу операцію, щоб видалити око і зробити інші роботи, які тривали сім годин.

Щоб захистити себе від „Беркута“, Дмитро подав в лікарні вигадані ім’я та адресу.

Лікарі радили йому покинути лікарню після того, як „Беркут“ почав розпізнавати майданівців і забирати їх з лікарні. Дмитра перевезли 20 лютого на безпечне місце до Львова, де перебували 23 інші протестувальники з травмами. Медичні витрати покрила проевропейсько організація, яка Дмитрові запропонувала поїхати до США, щоб отримати потрібне лікування і протез. Володимир полагодив візи обом братам. Неурядова організація, пов’язана з Посольством США, зв’язалася з д-ром М. Юзичом і попросила його прийняти пацієнтів з Майдану на лікування.

Д-р М. Юзич уважає, що Дмитрові буде потрібно ще дві-три додаткові операції для відновлення його повіки і протезування ока. Після повернення в Україну Дмитро плянує продовжити навчання в університеті.

Переклад: Петро Яр. Пясецький

Про електронне відродження „Народної волі"

За час існування української діяспори в Америці покоління українців зберегли та створили багато культурних цінностей. Серед них – періодичні видання і книжки, в яких зберігаються історичні й освітні дані, без яких пам'ять української нації була б неповною, а можливість вчитися на своїх успіхах і невдачах була б значно обмежена. Природно, що спільнота зі швидким і відкритим доступом до інформації має перевагу у розвитку. Так, наприклад, деякі вчені вважають, що розвиток Німеччини на початку минулого сторіччя був зумовлений зокрема відсутністю там закону про авторські права.

Час, коли бібліотеки і книжкові крамниці були єдиним джерелом інформації, минув. Тепер, коли нам потрібна інформація, ми звертаємося до всюдисущого інтернету, робимо пошук в Google і маємо електронні тексти на вибір.

Найкраще в інтернеті представлені англомовні електронні публікації, і навіть цілі колекції, які вже налічують мільйони видань і далі збільшуються. Багато з них є безкоштовними. На жаль, присутність україномовної друкованої спадщини в інтернеті набагато менша, особливо для таких періодичних видань (журналів, газет, альманахів), що друкувалися протягом багатьох років, хоча якраз ці колекції часто мають велике культурне й історичне значення для нашої спільноти та Батьківщини, що розвивається і бореться за збереження своєї волі та незалежности.

Перешкодою у розвитку електронних колекцій, особливо невеликого розміру, є відносно високі вартість і складність технології, в поєднанні з відсутністю можливостей отримання прибутку, щоб окупити ці витрати.

Багато періодичних видань вже не друкується. Існує серйозний ризик того, що якщо ці українські газети та журнали не будуть збережені, то скоро будуть втрачені назавжди. Одне з них – газета „Народна Воля" – орган Українського Братського Союзу, що видавалася протягом 98 років (1911-2009). Старші числа видання вже пошкоджені часом і вимагають негайної уваги, інакше можуть бути втрачені назавжди.

Навіть найдовша подорож починається з першого кроку – невелика частина чисел „Народної Волі" (1941 рік) вже переведена в електронний формат і доступна в інтернеті для широкої громадськости на вебсайті www.ukrbiblioteka.org. На жаль, подальша праця над проєктом ускладнена через технічні обмеження – великі розміри сторінок і крихкість старого паперу, тож вимагає фінансової підтримки всієї нашої спільноти в Америці.

Прийшов час рухатися вперед і запобігти праці поколінь українців від зникнення.

З цього приводу Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у США оголошує збірку пожертв для підтримки електронізації „Народної Волі". Всі переведені в електронний формат числа газети будуть поміщені на вебсайті УВАН (www.uvan.org) і будуть вільно доступними для перегляду та завантаження.

Жертводавці зможуть відтягнути пожертви від податків, якщо:

1. виставлять чеки на UVAN;
2. зазначать „For Narodna Volya Project"; і
3. надішлють їх на адресу Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 W. 100th St., New York, NY 10025-5018.

Академія вишле розписку про одержання.

Проєкт здійснюватимуть фахівці Електронної Бібліотеки Української Діяспори в Америці (www.ukrbiblioteka.com), які займаються збереженням і популяризацією друкованої спадщини нашої діяспори.

Громадські та благодійні підприємства та окремі меценати підтримували наші бібліотеки протягом століть. Ми закликаємо українців і тепер підтримати цю вартісну справу.

Д-р **Альберт Кіпа**,
Президент УВАН в США

Д-р **Тарас Гунчак**

Микола Дармохвал

Микола Дупляк,
колишній головний редактор
„Народної волі"

Кроки до...

(Закінчення зі стор. 1)

Андрієм Садовим. Це той новий і дуже цікавий політичний проєкт, що має перспективу стати загальноукраїнським. Досягнувши низки яскравих позитивів у розвиткові свого міста, і не тільки в галузі інфраструктури, але й у культурно-гуманітарному розумінні, в руслі історичної традиції „Галицького П'ємонту", А. Садовий з повним правом приходить у велику політику – як приклад, що вона може бути прозорою, моральною, підпорядкованою інтересам суспільства, інтересам нації.

Свідченням здатности проєкту А. Садового здобути високий авторитет і відчутний вплив на політичне життя усієї країни є той факт, що до Київської міської ради громадяни столиці вибрали аж п'ять депутатів від „Самопомочі".

Водночас виникає ще один особливий, спертий на історичне підґрунтя політичний проєкт, заініційований тим самим популярним комбатом С. Семенченком, – заснування або, можна сказати, відновлення Української Військової Організації. УВО – це один з доленосних феноменів українського національно-визвольного руху початку XX ст. Створена у 1920 році як підпільна революційна структура під проводом полковника Євгена Коновальця, Українська Військова Організація сконцентрувала всю свою діяльність на усвідомлюванні, що українство однією лише політичною боротьбою не досягне визвольної мети – для цього потрібна зброя. Другим завданням УВО було ідейне і організаційне об'єднання революційно-визвольних зусиль заходу і сходу України.

Як бачимо, українська реальність знову зробила обидва ці завдання актуальними. Тож побажаймо командирові „Донбасу" бути достойним спадкоємцем справи, за яку віддав своє життя великий українець Є. Коновалець.

Здається, С. Семенченко добре розуміє головний виклик, що стоїть перед Україною у зв'язку з виборами до Верховної Ради, – закрити шлях до влади тим вірнопідданим діячам старого режиму, котрі свідомо підточували основи української державної суверенности. Було б ілюзією – думати, що вони перестали бути аґентурою Кремля. Вишколений в каґебістській науці Володимир Путін не пропустить найменшої можливости загальмувати рух українців до справжньої незалежности. У цьому сенсі вибори до Верховної Ради для Москви ще важливіші, ніж анексія Криму чи відторгнення від України Донбасу.

Минулої неділі також відбулися передвиборні з'їзди інших партій, на яких визначалися перші п'ятірки чи десятки кандидатських списків.

У списку „Батьківщини": летунка Надія С авченко, Юлія Тимошенко, Ігор Луценко, Сергій Соболев, Олена Шкрум, Вадим Іваченко, Григорій Немиря, Іван Крулько, Олексій Рябчин, Ігор Жданов.

Перша десятка „Свободи": Олег Тягнибок, Руслан Кошулинський, Олександер Сич, Богдан Бенюк, Олексій Миргородський, Анатолій Вітів, Олександер Мирний, Андрій Мохник, Олег Панькевич, Ігор Мірошниченко.

Нарешті, Радикальна партія Олега Ляшка: О. Ляшко, Андрій Лозовий, Сергій Мельничук, Злата Огнєвич, Артем Запотоцький, Ігор Попов, Артем Видко, Денис Силантьєв, Ігор Мосійчук, Олена Кошелєва.

Є велике сподівання, що організація виборів і сама їхня атмосфера будуть пройняті жертовним духом Майдану, духом відповідальности за завтрашній день країни, за долю України.

StopFake.org викриває...

(Закінчення зі стор. 4)

була похороном донецьких шахтарів 1 серпня 2011 року, які загинули на виробництві.

Відомий російський пропаґандист Олександер Дугін у фейсбуку подав світлину дитини, яку нібито „вбив Порошенко за те, що він росіянин". Насправді цю дитину вбив її батько у Росії, і 2013 року цю світлину не раз публікували газети на доказ жорстокого поводження батьків з дітьми.

Російський центр координації допомоги Новоросії показав світлину вбитої нібито в Україні жінки з застереженням, що таке може статися і в Росії, коли її захопить Україна. Насправді цю жінку вбили 2013 року в Еспанії, коли вона протестувала проти кориди.

На іншій світлині народний депутат Олег Ляшко ніби припалює запальничкою спину матері сепаратиста. Насправді це була спинка трирічної дитини, якій випалили на спині крила релігійні фанатики з Челябинська в Росії.

Світлина руйнувань у Слов'янську тепер подається як руйнування у Краматорську. Насправді це образ залізничної катастрофи у Квебеку 6 липня 2013 року. Тренування російського війська у 2013 році подається як приготування до війни з Росією українського війська.

Світлину нацистського концтабору в Дахау російська преса подає як концтабір для чоловічого населення Слов'янська, зведений українським військом.

Неодноразово у російському телебаченні показували ходу нібито американських найманців, які воюють на Донбасі. Насправді це був сюжет аґенції „Ройтерс", знятий у Ню-Орлеані, але з відеофільму було вилучено американські вивіски на вулиці. Світлини російських злочинів у російській Чечні показують як події на Донбасі. Російський православний священик Іван Охлобистін помістив у твітері світлину майже голих чоловіків, які нібито святкують у Києві обрання нового посадника. Насправді це була світлина з паради гомосексуалістів у Парижі 2008 року. Так само на світлині нібито „бандерівців" у Києві зображено російських нацистів у Москві 2011 року.

На завершення розповім про світлину страшенно замурзаного веселого хлопчика, якого зображено як жертву обстрілу донецького міста з боку українського війська. Насправді ця світлина уже була оприлюднена у попередні роки просто як фотоетюд смішного хлопчика-„замазури".

На жаль, я можу у газеті лише переказати, про що йдеться, тоді як згаданий сайт подає поряд фальшиві і справжні зображення і тексти. Сучасні електронні методи полегшують пошук оригіналів і викриття фальшивок. Раджу відвідати цей сайт. А при цьому відзначити корисну ініціятиву київської молоді, яка узялася за складну, але потрібну Україні справу.

Група „Першого...

(Закінчення зі стор. 5)

Закликаємо міжнародних провідників та світову громадськість переглянути свою дотеперішню політику щодо російсько-українського конфлікту й усвідомити, що головним джерелом війни та аґресії є політичний режим Президента Путіна.

Всеосяжна і жорстка ізоляція цього злочинного режиму – найнагальніше завдання, яке слід здійснити, аби вберегти людство від повторення трагедії Другої світової.

Путін зруйнував душу своєї країни. Він перетворив свій народ на пострах світу. Він розпочав смертельний наступ на нас усіх. Цим він спотворив другу декаду XXI ст., але задати параметри майбутнього йому не під силу.

Ми віримо: це може зробити консолідована евроатлантична співдружність, яка відродить і захистить визначальні цінності своєї культури.

(„Українська правда", 9 вересня)

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfrelianceny.org; Website: www.selfrelianceny.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636
UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097
ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458
LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least $250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

EQUAL HOUSING LENDER

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; $5.28 cost per $1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

В Україні відзначили 500-річчя битви під Оршею

Свято відбулося в Острозі

Руслана Маринич

ОСТРОГ, Рівненська область. – Перемогу в битві під Оршею святкували в Острозі 6 вересня. Саме 8 вересня 1514 року біля Орші на Дніпрі (сучасна Республіка Білорусь) відбулася ґрандіозна битва об’єднаних військ Великого князівства Литовського та Королівства Польського з військами Московського царства. Командувачем об’єднаними військами був український князь Костянтин Острозький, резиденція якого була в Острозі.

Святкування розпочалося на центральній площі міста, де відбулася зустріч представників української влади та литовської й польської делеґацій. Після покладення квітів до пам’ятника князям Острозьким гості завітали на урочистості до Національного університету „Острозька академія".

В актовій залі університету відбулася академія, присвячена 500-річчю битви. Вітальне слово виголосив ректор академії Ігор Пасічник.

Перший проректор академії Петро Кралюк у доповіді про історичне значення битви під Оршею провів паралель між подіями 500-річної давности та сьогоденням, назвавши бої на Донбасі „черговим спалахом давнього цивілізаційного конфлікту, який умовно можна інтерпретувати як конфлікт між Европою та Росією".

Зустріч представників української влади з польською та литовською делеґаціями на центральній площі Острога.

Заступник посла, радник Посольства Республіки Польща в Україні Дарійош Гурчинський дарує Острозькій академії копію картини „Битва під Оршею".

Під час академії виступили голова Комітету освіти, науки й культури Сейму Литовської Республіки Аудронє Пітрєнєнє, яка розповіла, що в Литві 2014 рік оголошений роком оршанської перемоги, перший заступник Посла, радник Посольства Республіки Польща в Україні Дарійош Гурчинський, який був впевнений, що перемога буде за українським народом. Вітання учасникам академії надіслав Президент України Петро Порошенко.

Учасники підготували звернення до президента щодо створення політичного Балто-Чорноморського альянсу, що сприяло б встановленню миру та стабільности в Центрально-Східній Европі. „Саме цей союз може стати однією з запорук нашої перемоги", – зауважив І. Пасічник.

Пізніше в академії відбувся круглий стіл „Перемога під Оршею та сучасні перспективи Балто-Чорноморського альянсу" з участю політологів Польщі, України, Литви та Білорусі.

Була також презентація картини київського художника Юрія Нікітіна „Битва під Оршею". Делеґація з Польщі приїхала з своєю картиною і подарувала її академії. Полотно теж називається „Битва під Оршею" і є копією картини невідомого автора XVI ст. Оригінал зберігається в Національному музеї у Варшаві.

Святкові заходи, присвячені 500-річчю битви, відбулися 6-7 вересня у містах Дубно, Рівне, Вінниця, Старокостянтинів, Новоград-Волинський та Полонне.

Білоруси встановили пам’ятні знаки

Євген Цимбалюк

ОРША, Білорусь. – На відзначення 500-річчя битви під Оршею, в якій 30-тисячне військо під командуванням князя Костянтина Івановича Острозького перемогло 80-тисячне військо Московського князівства, на Крапивенському полі під Оршею, що наразі належить до складу Вітебської області, де річка Крапивенка впадає в Дніпро, встановлено пам’ятні знаки, на яких розміщено барельєфи з портретами полководців, учасників баталії.

На чільному місці – образи Костянтина Острозького та Юрія Радзивіла. На стелах зазначено також значимість битви, яка стала прикладом фахового маневру князя К. Острозького.

Образи Костянтина Острозького та Юрія Радзивіла, учасників і переможців баталії.

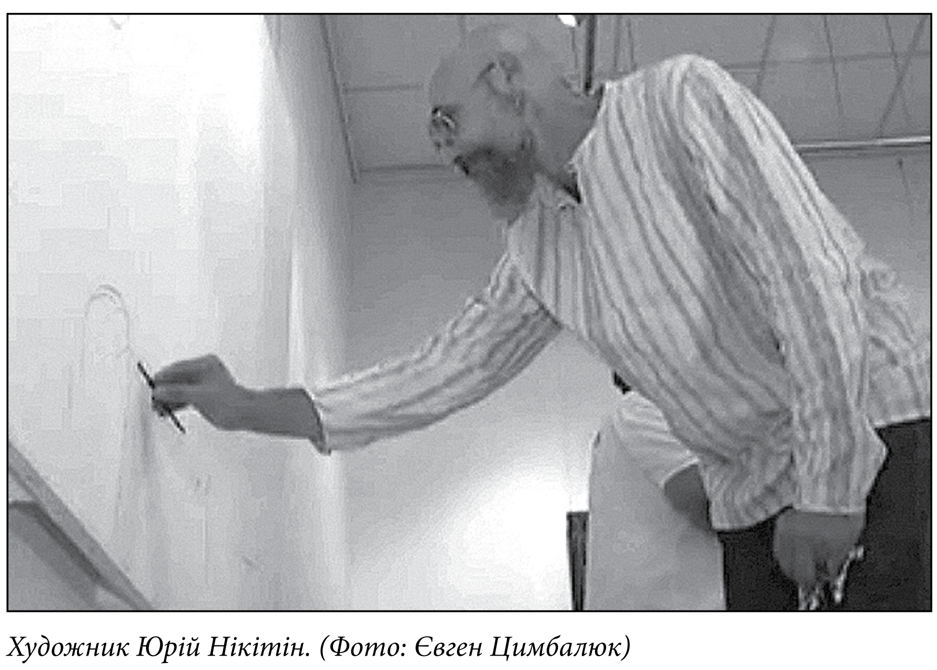
Художник малює давню баталію

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 500 років тому, 8 вересня 1514 року, відбулася легендарна битва під Оршею, де князь Костянтин Острозький зі своїм 30-тисячним військом переміг 80-тисячну армію московитів. Зобразити цю перемогу заповзявся художник Юрій Нікітін. Він створює батальне полотно площею чотири квадратних метри експериментально – в режимі онлайн-трансляції.

Перші мазки майбутньої картини „Перемога князя Острозького в битві під Оршею" відомий український художник зробив також привселюдно – у артсалоні Рівного.

Початок створення картини став також початком Східньоевропейського форуму „500-річчя перемоги під Оршею". Основні заходи форуму відбулися 6-8 вересня в Рівному, Острозі, Дубні, Старокостянтинові та Новоград-Волинському. Зокрема й історична реконструкція битви, в якій князь К. Острозький засвідчив перед всією Европою свій військово-організаторський талант та нескориму силу свого воїнства.

Художник Юрій Нікітін. (Фото: Євген Цимбалюк)

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
4-го жовтня, 2014 р.
Українсько-Американський Культурний Центер Н.Дж
60 North Jefferson Rd. Whippany NJ
11:30 рано - 7 вечора
Забава 7 вечора - 12 ночі

UACCNJ

Паркування і вступ на фестиваль безкоштовні

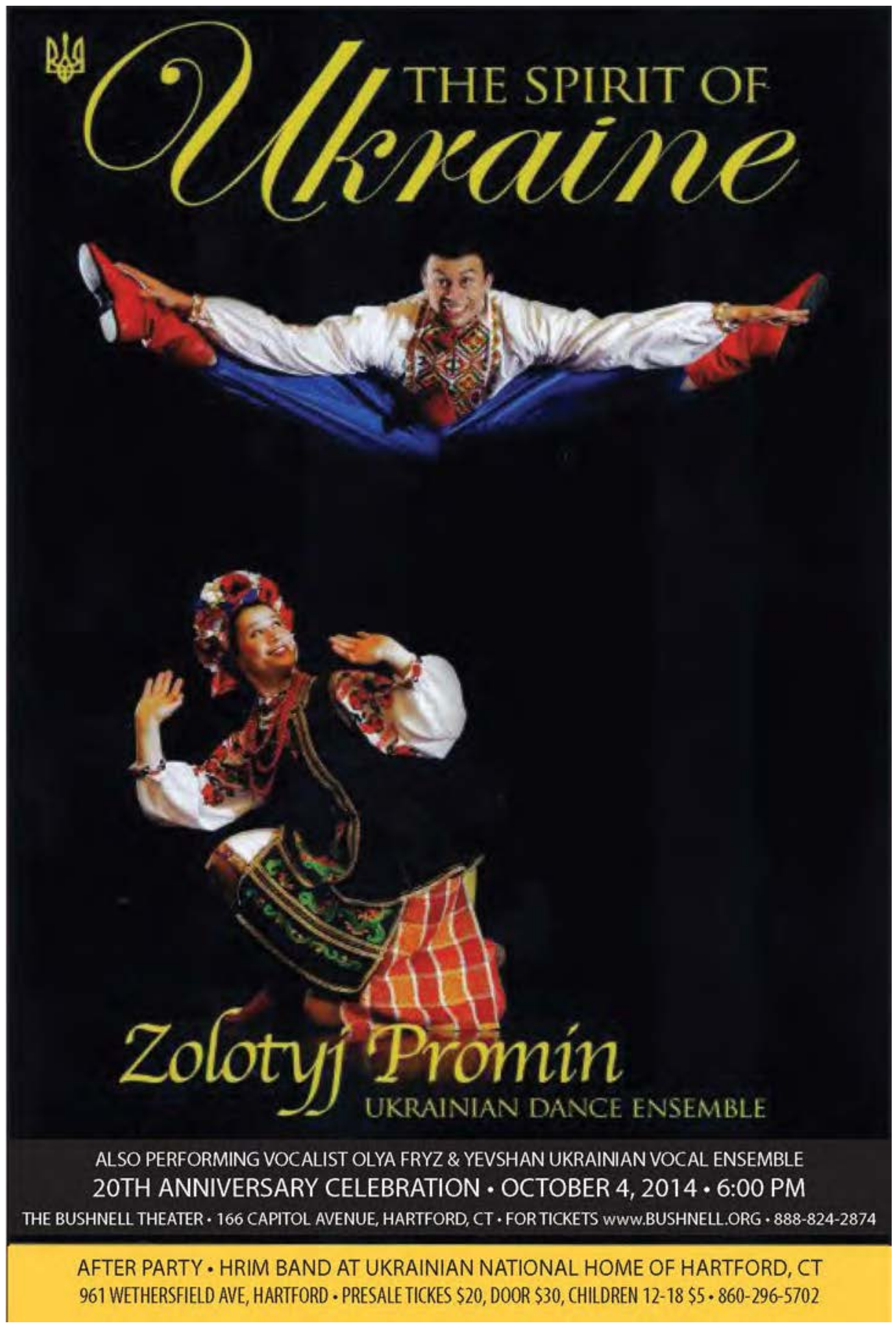
Знамениті українські танцюристи, співаки, і музиканти
Брати Добрянські, Іскра, Софія Найда, Барвінок,
Бабаросин, Весна, Цвітка та інші

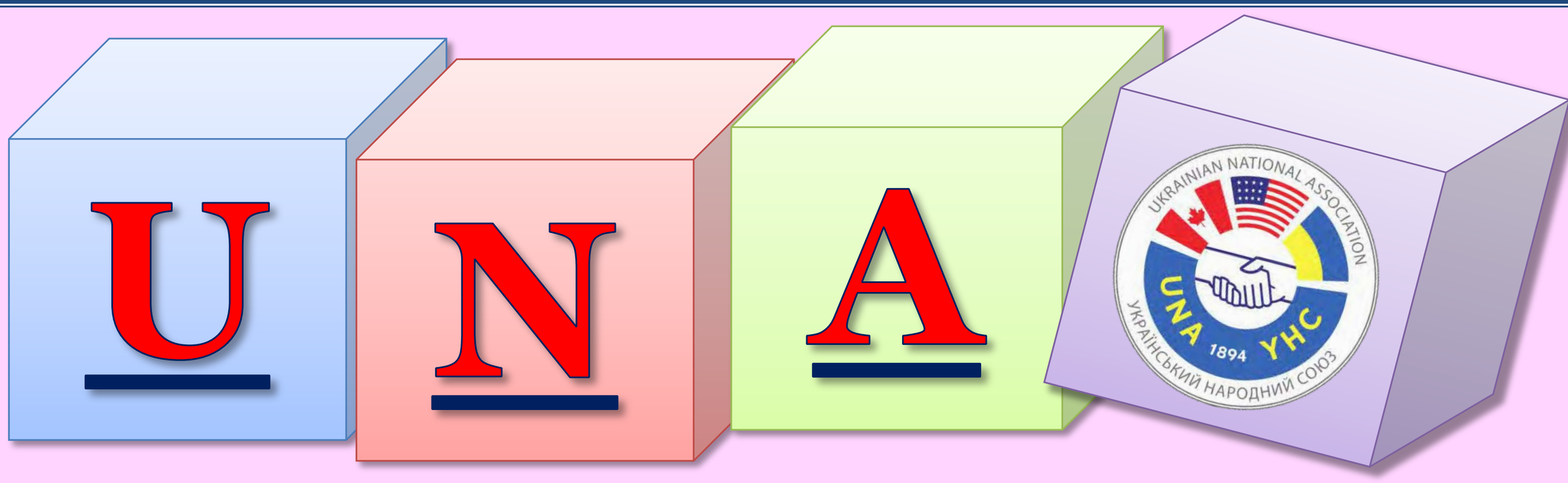

Смачні українські страви
Печене порося
Кавярня і чудові домашні торти
Українське пиво
Ярмарок * Розваги для дітей

Вступ на забаву $5; безкоштовно для молоді до 21 р.

За дальшими інформаціями:
Тел.: 908-759-1771 E-mail : sanalodz@gmail.com

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*
- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is $5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*
- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is $5,000
- For ages 61-80: premium of $200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

Like us on facebook

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Угоду про...

(Закінчення зі стор. 1)

Прем'єр А. Яценюк заявив, що ратифікація – „це тільки початок великого європейського шляху, і політична еліта країни має показати таку ж волю до змін, яку показав український народ".

Після цього відбулась відео-конференція з Европарляментом, де головуючий Мартін Шульц заявив, що „ми ратифікуємо Угоду, яку не змінили з часу мирних демонстрацій на Майдані, вона не змінена".

„Хто б подумав, що через кілька місяців кордони в Европі намагатимуться змінити силою? Війна вибухнула в Европі!", – обурився провідник Европейського парляменту.

„Европарлямент завжди захищав територіяльну цілісність та суверенітет України, і ми продовжимо це робити", – заявив М. Шульц. Він підкреслив, що Евросоюз підтримує мрії українців щодо втілення ідей Майдану.

Президент П. Порошенко подякував европейцям за підтримку.

„Атмосфера, яка панує у Верховній Раді, дуже нагадує атмосферу тут у 1991 році, коли ми здобули незалежність", – заявив він.

Він нагадав, що Небесна сотня і майже 900 українських військових виборювали право України на життя з Европою.

„Жодна нація не платила такої високої ціни за право бути европейцями. Хто наважиться закрити двері до Европи перед нами? Хто буде проти надання Україні перспективи членства в Евросоюзі, до якої ми зараз робимо перший крок?", – запитав Президент України.

П. Порошенко нагадав, що в Угоді не змінено жодного параграфу, і підписав закон про ратифікацію одразу ж у сесійній залі Верховної Ради. Президент заявив, що скоро оголосить Національний плян реформ „Україна-2030", і заявив, що здійснення цього пляну буде відповідальністю усіх гілок влади.

16 вересня Верховна Рада також ухвалила закони про особливий статус Донецької і Луганської областей, про амнестію і про люстрацію.

(„Українська правда")

субота 4 жовтня 2014 р. о год. 7:00 веч.

Фільм представить **Любов Волинець** куратор народного мистецтва

Українська опера Михайла Вериківського на основі одноймéнної поеми Тараса Шевченка. У головній ролі – Віра Донська-Присяжнюк; співає Лілія Лобанова.

Вступ (включно з перекускою): 15 дол; 10 дол. – члени, сеньйори; 5 дол. – студенти

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

NYCulture

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

Путін прорахувався...

(Закінчення зі стор. 3)

мислити категоріями мирного життя, адже Україна опинилася у стані повноцінної війни з ядерною імперією.

Хочуть українці цієї війни чи ні, ця ядерна імперія їх не питає. А відступити неможливо. Через 23 роки після розпаду СРСР почалася війна за українську незалежність. А це означає що економіка та політика мирного життя відходять у минуле. Це означає що економіка та політика спрямовані на перемогу – збереження незалежности української нації.

Посиленням ескаляції в Україні В. Путін нині вибирає між двома прийнятними для нього варіянтами: частковою контролею над усією Україною чи повною контролею над частиною України.

Проте він і його найближче оточення почали нарешті розуміти, що нав'язати свою примху в подобі „русского міра" їм не вдасться. Оскільки переважаюча більшість українців з цим ніколи не погодиться.

Тому В. Путін, який до того ставив на часткову контролю над всією Україною, скоріше за все, робитиме ставку на повну контролю частини України. Він ніяк не хоче усвідомити, що українці рішуче відкидають обидва ці варіянти.

Але будь-якими методами прагне показати українським провідникам, що дозвіл на українське „царство" видається саме у Москві.

І тут він помилився – у тому, що почав міряти Петра Порошенка мірками В. Януковича, який ментально та за інтересами повністю перебував в „совєтсько-русскомірному" світі. П. Порошенко ж чітко орієнтований на західні цінності.

Маючи такого сильного противника, В. Путін прибрав зі сцени донецько-луганських невдах-маріонеток і почав керувати особисто.

Але це не може змінити ситуацію, адже Росія воює проти українського народу, який в жодному разі не бажає повертатися у будь-яку подобу колишнього Радянського Союзу…

Віктор Каспрук – незалежний політолог, Київ.

(Радіо „Свобода" 10 вересня)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРОЄКТ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проєкт Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цьогоріч знову приготовляється до цього проєкту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проєкті та висилати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – діти у віці від 6 до 12 років (група 1) і діти у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проєкті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдва. Кожен вибраний твір, картка будуть ідентифіковані іменем, віком та адресою художника.

Щороку понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проєкт, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані понижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повенен бути не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.

• ДРУКОВАНО: Ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.
6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаться власністю УНСоюзу.
7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонорару, (2) та мистець відмовляється від права друку.
8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 30-го жовтня 2014 р.
9. Твори приймаємо до 13 жовтня, 2014 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Присимо надслати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10 W., Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.
10. Рішення суддів є остаточним.
11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ
12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME:______________________________

ДРУКОВАНО В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME:______________________________

PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS:______________________________

TEL:______________ **E-MAIL:**______________

DATE OF BIRTH__________**NAME OF SCHOOL**__________

Відділ реклами 973-292-9800, дод. 3040

Пошукую працю по догляду за старшими особами. Володію українською, польською, російською та італійською мовами.

Тел. 203-561-9881

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець Страхування Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

Ділимося сумною вісткою,
що 11 вересня 2014 року
відійшла у вічність

св. п.

Іванна Марія Кучма

народжена 7 квітня 1928 року в Підгайцях.

Похорон відбувся 16 вересня 2014 року
з церкви Чесного Хреста в Асторії
на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, New Jersey

Залишилась в смутку:

сестра Зеновія Кулинич і Мирослав
і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Вічна Їй пам’ять!

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Ділимося болючою вісткою, що 9 вересня 2014 року
відійшов у вічність вірний друг, дорогий
брат, дядько і шваґер

св. п.

проф. ВІТАЛІЙ КЕЙС

літературознавець і перекладач

Горем прибиті:
дружина - Тетяна
сестра - Тетяна Халупа
шваґер - д-р Лев Халупа
племінниці - Александра і Андрея з родинами
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні

Замість квітів просимо складати пожертви на журнал Всесвіт в Києві або Шекспірський Проект в Запоріжжі на руки Тетяни Кейс.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльности

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ’ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

• Пересилайте пакунки до нас через UPS.
• Додаткова знижка для організацій.
• Користуючись нашими ARS наліпками.
• Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
• Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
• Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
• Готові продуктові пакунки з каталога.
• Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

• У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшости європейських країн.
• Візові послуги до України (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

$100 - $7	$500 - $12	$900 - $20
$200 - $10	$600 - $15	$1000 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1500 - $37.50
$400 - $12	$800 - $17	$2000 - $50

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.

** Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.*

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 ґальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколяд - 2 плитки.
Ціна $99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ’ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 27 серпня 2014 року відійшов у Божу вічність, проживши 87 років, наш найдорожчий Чоловік, Тато і Дідо

св. п. Теодозій Пришляк

„Дозьо“

народжений 28 червня 1927 року в Бережанах, Україна.

У глибокому смутку залишилися:
- дружина - Галя
- син - Андрій з родиною
- донька - Муся з родиною
- внуки - Тиміш, Марко й Андрійко Пришляки
- Кристофер і Теді Калляс
- родина в Канаді, Америці й Україні

Похоронні відправи відбулися в суботу, 30 серпня 2014 року, в церкві св. Миколая в Бафало, Н. Й., а відтак на цвинтарі св. Матвія.

Щиросердечна подяка о. М. Процикові, о. Р. Палкові, о. Ю. Касянову і членам хору Капелі Бандуристів.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного родина просить бажаючих складати пожертви на: Ukrainian Bandurist Chorus, PO Box 12129, Detroit, MI 48212

Родина щиро дякує всім за молитви, пожертви, вислови співчуття та підтримку.

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що 16 серпня 2014 року в Києві упокоївся у Бозі на 85-му році життя наш родич,

св. п.

Всеволод Нестайко

заслужений дитячий письменник України, нагороджений багатьма преміями, твори якого перекладено понад 20-ма мовами.

Казкар народився 30 січня 1930 року в Бердичеві. Письменник був сином січового стрільця Зеновія Нестайка та внуком о. декана Дениса Нестайка з Бучача.

Відспівання панахиди відбулося 19 серпня 2014 року в домі Спілки Українських Письменників у Києві. Прах спочив на Байковому кладовищі.

Залишились дружина Світляна, донька Олена з чоловіком Володимиром Максименко та внуки Антон і Андрій з родинами.

Покійний залишив у смутку родини: Барановські, Король, Фединяк, Помірко, Іванишин, Грабець, Яцків, Полюхович, Декайло, Пілецькі, Ястрембські, Реффнер, Солейман, Сорсі й Ковн.

Вічна і славна Йому пам'ять!

В четверту болючу річницю відходу на вічнй спочинок нашого найдорожчого Тата, Дідуся і Вуйця

св. п.

Василя Никифорука

поминальні Служби Божі будуть відправлені у:

Церкві св. Юря - Ню Йорк

Церкві св. Юрія - Львів

Церкві Успіння св. Богородиці - Городенка

Катедральному Соборі св. Воскресіння - Івано-Франківськ

Церкві св. Володимира і Ольги - Чикаґо

Просимо о молитви

Родина

Перший Курінь УПС ім. С. і О. Тисовських з великим смутком повідомляє своїх членів і всю українську громаду, що 2 серпня 2014 року в Клівленді, Огайо відійшов на Вічну Ватру на 102-му році життя

св. п.

пл. сен. Евген Орест Садовський

народжений 5 травня 1913 року в селі Ріпнів, біля Львова.

Мав вроджені музичні здібності Працював ціле життя, починаючи від юнацьких літ, як дириґент світських та церковних хорів, соліст, композитор, автор пісень, режисер українських театрів, актор, педагог, організатор українського життя в школі Клівленду, і як дяк при Катедрі св. Йосафата.

Святіший Отець в 2000 році іменував Його лицарем Ордену св. Григорія.

Також Покійний здобув признання за свою діяльність у відродженій Україні.

До Пласту вступив у 1928 році в Золочеві, а своє пластове членство відновив у 2006 р. вступаючи до І-го Куреня УПС, і згідно з курінною традицією прийняв псевдо „Соловейко".

Прощаємося з другом „Соловейком" нашим курінним кличем „ВІРНІ ДО СМЕРТИ"!

Вічна йому Пам'ять!

Курінна Пластова Старшина
Члени стежі "Срібна Земля"

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 16 березня 2014 року, відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, Батько, Брат, Дідусь, Дядя і Кузин

св. п.

мґр. Юрій Мацик

нар. 25 серпня 1930 року в Луцьку, Україна.

Похоронні відправи відбулися 20 березня 2014 року в похоронному заведенні Shook Funeral Home, Clifton, NJ.

Похорон відбулися на BG William C. Doyle Veterans Memorial Cemetery, Wrightstown, NJ.

У глибокому смутку залишилися:
- дружина - Олександра (Ала)
- син - Володимир з дружиною Іриною
- сестра - Оксана Бабюк
- внуки - Марко, Василь і Мішел
- племінниці - Роксоляна з родиною
- Тамара з родиною
- шваґер сестри - Мирон з дружиною Уляною Бабюк та родиною
- кузини - Галина Гурі з сином Данилом
- Ліля Рома Пащук з родиною
- Оксана Молганова з родиною
- Ileen Brady з родиною

Ю. Мацик мав велику християнську любов до ближнього, був відданим сином України, життєрадісним, усміхненим і з великим почуттям гумору.

Закінчив гімназію в ДП-таборі в Реґенсбурзі. Вищі студії закінчив в City College та New York University зі ступнем маґістра (MBA).

Був активний в громадських організаціях. в 1960-61 р.р. був головним редактором Українського студентського журналу „Горизонт". Був довголітнім і останнім дійсним членом уряду УНР в екзилі.

Про молитви за спокій душі покійного просить дружина Олександра з родиною.

Вічна Йому пам'ять!

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ
A NEW GENERATION
FOR A NEW UKRAINE!
НОВЕ ПОКОЛІННЯ
для НОВОЇ УКРАЇНИ!
GALA FUNDRAISING EVENTS
IN SUPPORT OF UCU
1 Листопада Торонто
2 Листопада Нью Йорк
8 Листопада Клівленд
8 Листопада Монреаль
9 Листопада Чикаго
13 Листопада Лондон
14 Листопада Калґарі
6 Грудня Київ
УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ розпочинає публічну фазу Кампанії збору фондів на підтримку будівництва сучасного університетського містечка та створення нових академічних програм. Підтримай майбутнє України!
Гості і промовці:*
Владика Борис Ґудзяк, Президент Українського Католицького Університету
Отець д-р Богдан Прах Ректор Українського Католицького Університету
Руслана Лижичко Всесвітньо відома співачка і активістка Майдану
Андрій Садовий Мер міста Львова
Анна Заячківська Міс Україна 2013 року і активістка Майдану
Тімоті Снайдер Професор історії Єльського Університету
Для отримання детальнішої інформації, дзвоніть в Українську Католицьку Освітню Фундацію за номером 1-800-599-3671 або відвідайте веб-сторінку www.bit.do/UCEF-2014-Events
* Не усі гості і промовці згадані вище будуть на кожному бенкеті. Щоб побачити список тих, які будуть у вашому місті, відвідайте веб-сторінку www.ucef.org
Scan this QR code for more info